

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

66. aastakäik

2. mai 2023

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2023/C 155/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2023/C 155/02	Kohtuasi C-682/20 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS <i>versus</i> Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)	2
2023/C 155/03	Kohtuasi C-690/20 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) <i>versus</i> Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)	3

2023/C 155/04	Kohtuasi C-693/20 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Intermarché Casino Achats versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)	4
2023/C 155/05	Kohtuasi C-695/20, Fenix International: Euroopa Kohtu (suurkoda) 28. veebruari 2023. aasta otsus (First-tier Tribunali (Tax Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Fenix International Limited versus Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu Nõukogu rakendamisevolitused – ETL artikli 291 lõige 2 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artiklid 28 ja 397 – Maksukohustuslane, kes tegutseb enda nimel, kuid teise isiku arvel – Elektrooniliselt osutatavate teenuste osutaja – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artikkel 9a – Eeldus – Kehtivus)	4
2023/C 155/06	Kohtuasi C-31/21, Eurocostruzioni: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Eurocostruzioni Srl versus Regione Calabria (Eelotsusetaotlus – Struktuurifondid – Määrus (EÜ) nr 1685/2000 – Kulude abikõlblikkus – Makse tõendamise kohustus – Makseviitungid – Samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendid – Lõpliku abisaaja ise rajatud ehitis)	5
2023/C 155/07	Kohtuasi C-46/21 P: Euroopa Kohtu (viies koda koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet versus Aquind Ltd (Apellatsioonkaebus – Energeetika – Määrus (EÜ) nr 714/2009 – Artikkel 17 – Elektrienergia põhivõrkude vahelise ühendusega seotud vabastusetaotlus – Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ameti (ACER) keelduv otsus – Määrus (EÜ) nr 713/2009 – Artikkel 19 – ACERI apellatsiooninõukogu – Kontrolli põhjalikkus)	6
2023/C 155/08	Kohtuasi C-78/21, PrivatBank jt: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Administratiivne apgabaltiesa eelotsusetaotlus – Läti) – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited versus Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Eelotsusetaotlus – ETL artiklid 56 ja 63 – Teenuste osutamise vabadus – Kapitali vaba liikumine – Riigisisene meede, mis kohustab krediidiasutust mitteresidentidega ärisuhted lõpetama või neid enam mitte looma – Piirang – ETL artikli 65 lõike 1 punkt b – Põhjendatus – Direktiiv (EL) 2015/849 – Finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamine – Proportsionaalsus)	6
2023/C 155/09	Kohtuasi C-119/21 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – PlasticsEurope versus Euroopa Kemikaaliamet, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik ja ClientEarth (Apellatsioonkaebus – Autoriseeringut vajavate ainete loetelu koostamine – Määrus (EÜ) nr 1907/2006 – XIV lisa – Loetelu kandidaatainetest, mis lõpptulemusena kantakse määruse XIV lisse – Bisfenool A kohta tehtud kande täiendamine nii, et see loetakse „väga ohtlikuks aineks“)	7
2023/C 155/10	Kohtuasi C-268/21, Norra Stockholm Bygg: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Norra Stockholm Bygg AB versus Per Nycander AB (Eelotsusetaotlus – Isikuandmete kaitse – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 6 lõiked 3 ja 4 – Töötlemise seaduslikkus – Isikuandmeid sisaldava dokumendi esitamine tsiviilkohtumenetluses – Artikli 23 lõike 1 punktid f ja j – Kohtu ja kohtumenetluse sõltumatuse kaitse – Tsiviilõiguslike nõuete täitmine – Järgitavad nõuded – Puudutatud isikute huvidega arvestamine – Vastandlike huvide kaalumine – Artikkel 5 – Võimalikult väheste isikuandmete kogumine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 7 – Õigus eraelu austamisele – Artikkel 8 – Õigus isikuandmete kaitsele – Artikkel 47 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Proportsionaalsuse põhimõte)	8
2023/C 155/11	Kohtuasi C-270/21, A (koolieelse lasteasutuse õpetaja): Euroopa Kohtu (neljas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Korkein eelotsusetaotlus – Soome) – A (Eelotsusetaotlus – Töötajate vaba liikumine – Kutsequalifikatsioonide tunnustamine liikmesriigis – Direktiiv 2005/36/EÜ – Õigus töötada koolieelse lasteasutuse õpetajana – Reguleeritud kutseala – Õigus asuda kutsealal tegutsema päritoluliikmesriigis väljastatud diplomi alusel – Kolmandas riigis saadud kutsequalifikatsioon)	9

2023/C 155/12	Kohtuasi C-345/21, Registrų centras: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – R.J.R. versus Registrų centras VĮ (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Euroopa pärimistunnistus – Määrus (EL) nr 650/2012 – Artikli 1 lõike 2 punkt 1 – Kohaldamisala – Artikkel 68 – Euroopa pärimistunnistuse sisu – Artikli 69 lõige 5 – Euroopa pärimistunnistuse õiguslik toime – Pärandvara hulka kuuluv kinnisasi, mis asub muus liikmesriigis kui pärimisasja lahendav liikmesriik – Kinnisasja kandmine selle liikmesriigi kinnistusraamatusse – Kande tegemise õiguslikud nõuded, mis on ette nähtud nimetatud liikmesriigi õiguses – Rakendusmäärus (EL) nr 1329/2014 – Rakendusmääruse V lisas esitatud 5. vormi kohustuslikkus)	10
2023/C 155/13	Kohtuasi C-375/21, Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“ jt: Euroopa Kohtu (teine koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Varhoven administrativen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel“ – Kreeka Vabariik, NS versus Izpalnitelen director na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, „TETS Maritsa iztok 2“ EAD (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Välisõhu kvaliteet – Direktiiv 2008/50/EÜ – Artiklid 13 ja 23 – Inimeste tervise kaitseks ette nähtud piirangud – Ületamine – Õhukvaliteedi kava – Direktiiv 2010/75/EL – Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll – Soojuselektrijaama käitamisloa ajakohastamine – Heite piirväärtused – Artikli 15 lõige 4 – Taotlus kehtestada erandina vähem ranged heite piirväärtused – Oluline saastus – Artikkel 18 – Keskkonnakvaliteedi standarditest kinnipidamine – Pädeva asutuse kohustused)	11
2023/C 155/14	Kohtuasi C-394/21, Bursa Română de Mărfuri: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Bursa Română de Mărfuri SA versus Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE) (Eelotsusetaotlus – Elektrienergia siseturg – Direktiiv 2009/72/EÜ – Määrus (EL) 2019/943 – Artikli 1 punktid b ja c ning artikkel 3 – Elektriturgude toimimise põhimõtted – Määrus (EL) 2015/1222 – Artikli 5 lõige 1 – Määratud elektriturukorraldaja – Päeviseste ja järgmise päeva kauplemisteenuste riiklik seaduslik monopol – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette elektrienergiaga kauplemise monopoli lühiajaliseks, keskmise kestusega ja pikaajaliseks hulgimüügiks)	12
2023/C 155/15	Liidetud kohtuasjad C-410/21 ja C-661/21, DRV Intertrans jt: Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlused – Belgia) – kriminaalmenetlused järgmiste isikute suhtes: FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21) (Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajad – Sotsiaalkindlustus – Kohaldatavad õigusaktid – Määrus (EÜ) nr 987/2009 – Artikkel 5 – Tõend A1 – Ajutiselt tagasivõtmine – Siduvus – Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 13 lõike 1 punkti b alapunkt i – Isikud, kes tavaliselt töötavad kahes või mitmes liikmesriigis – Registrisse kantud asukoha liikmesriigi õigusaktide kohaldatavus – Mõiste „registrisse kantud asukoht“ – Ettevõtja, kes on saanud määruste (EÜ) nr 1071/2009 ja (EÜ) nr 1072/2009 alusel ühenduse tegevusloa autoveoks – Mõju – Tegevusloa, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult)	13
2023/C 155/16	Kohtuasi C-432/21: Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Keskkond – Direktiiv 92/43/EMÜ – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Artikli 6 lõiked 1 – 3, artikli 12 lõike 1 punktid a – d, artikli 13 lõike 1 punkt a, artikli 16 lõige 1 – Direktiiv 2009/147/EÜ – Loodusliku linnustiku kaitse – Artikli 4 lõige 1, artikli 5 punktid a, b ja d, artikli 9 lõige 1 – Heal taval põhinev metsamajandus – Metsamajanduskavad – Århusi konventsioon – Õiguskaitse kättesaadavus – Artikli 6 lõike 1 punkt b, artikli 9 lõige 2 – Metsamajanduskavade sisulise ja menetlusliku õiguspärasuse kontroll – Keskkonnakaitseorganisatsioonide kaebeõigus)	14
2023/C 155/17	Kohtuasi C-477/21, MÁV-START: Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Miskolci Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – IH versus MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt. (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Tööaja korraldus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõige 2 – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artiklid 3 ja 5 – Igapäevane ja iganädalane puhkeaeg – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette vähemalt 42tunnise iganädalase puhkeaja – Kohustus anda igapäevane puhkeaeg – Andmise kord)	15

2023/C 155/18	Kohtuasi C-571/21, RWE Power: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – RWE Power Aktiengesellschaft versus Hauptzollamt Duisburg (Eelotsusetaotlus – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Direktiiv 2003/96/EÜ – Artikli 14 lõike 1 punkt a – Artikli 21 lõike 3 teine ja kolmas lause – Elektrienergia, mida kasutatakse elektrienergia tootmiseks ja selle tootmise suutlikkuse säilitamiseks – Maksuvabastus – Ulatus – Pealmaakaevandused – Kütusepaakide ja transpordivahendite käitamiseks kasutatud elektrienergia)	16
2023/C 155/19	Kohtuasi C-604/21, Vapo Atlantic: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga eelotsusetaotlus – Portugal) – Vapo Atlantic SA versus Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) (Eelotsusetaotlus – Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord – Direktiiv 98/34/EÜ – Artikli 1 punkt 4 – Mõiste „muud nõuded“ – Artikli 1 punkt 11 – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Artikli 8 lõige 1 – Liikmesriikide kohustus teatada Euroopa Komisjonile kõigist tehniliste eeskirjade eelnõudest – Riigisisene säte, milles on ette nähtud mootorikütustes biokütuste kasutamine teatud protsendimäärade ulatuses – Artikli 10 lõike 1 kolmas taane – Mõiste „liidu siduvas õigusaktis ette nähtud kaitseklausel“ – Direktiivi 2009/30/EÜ artikli 4 lõike 1 teise lõigu hõlmamata jätmine)	17
2023/C 155/20	Kohtuasi C-664/21, Nec Plus Ultra Cosmetics AG: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije eelotsusetaotlus – Sloveenia) – Nec Plus Ultra Cosmetics AG versus Republika Slovenija (Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 138 lõige 1 – Ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastused – Kaubatarned – Neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtted – Sisuliste nõuete täitmine – Tõendite esitamise tähtaeg)	18
2023/C 155/21	Kohtuasi C-666/21, Åklagarmyndigheten: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Hovrätten för Nedre Norrlandi eelotsusetaotlus – Rootsi) – AI versus Åklagarmyndigheten (Eelotsusetaotlus – Autovedu – Määrus (EÜ) nr 561/2006 – Kohaldamisala – Artikli 2 lõike 1 punkt a – Artikli 3 punkt h – Mõiste „kaupade autovedu“ – Mõiste „lubatud täismass“ – Sõiduk, mis on mõeldud eraviisiliseks kasutamiseks ajutise eluruumina ja kauba mahutamiseks mitteärilistel eesmärkidel – Määrus (EL) nr 165/2014 – Sõidumeerikud – Artikli 23 lõige 1 – Kohustus lasta tunnustatud töökodadel regulaarselt kontrollida sõidumeerikuid)	18
2023/C 155/22	Kohtuasi C-684/21: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Papierfabrik Doetinchem B.V. versus Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co. (Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Ühenduse disainilahendused – Määrus (EÜ) nr 6/2002 – Artikli 8 lõige 1 – Toote välisomadused, mis on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest – Hindamiskriteeriumid – Alternatiivsete disainilahenduste olemasolu – Omanik, kellel on ka hulgaliselt alternatiivseid kaitstud disainilahendusi – Toote mitmevärvilisus, mis ei kajastu asjaomase disainilahenduse registreeringus)	19
2023/C 155/23	Kohtuasi C-695/21, Recreatieprojecten Zeeland jt: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV versus Belgische Staat (Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabaduse piirangud – Hasartmängud – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad hasartmänguettevõtetele ette üldise reklaamikeelu – Õigusnormist automaatselt tulenev erand nimetatud keelust ettevõtetele, kellel on selle liikmesriigi ametivõimude antud tegevusluba – Teises liikmesriigis asuvatele ettevõtetele erandi tegemise võimaluse puudumine)	20
2023/C 155/24	Kohtuasi C-714/21 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Françoise Grossetête versus Euroopa Parlament (Apellatsioonkaebus – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Vabatahtliku täiendava pensioniskeemi muutmine – Üksikotsus, millega määratakse kindlaks õigus vabatahtlikule täiendavale pensionile – Õigusvastasuse vastuväide – Parlamendi juhatuse pädevus – Omandatud õigused ja ooteõigused – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Õiguskindlus)	21

2023/C 155/25	Liidetud kohtuasjad C-715/21 P ja C-716/21 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) <i>versus</i> Euroopa Parlament (Apellatsioonkaebus – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Vabatahtliku täiendava pensioniskeemi muutmine – Üksikotsus, millega määratakse kindlaks õigus vabatahtlikule täiendavale pensionile – Õigusvastasuse vastuväide – Parlamendi juhatuse pädevus – Omandatud õigused ja ooteõigused – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Õiguskindlus)	21
2023/C 155/26	Kohtuasi C-760/21, Kwizda Pharma: Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wieni eelotsusetaotlus – Austria) – Kwizda Pharma GmbH <i>versus</i> Landeshauptmann von Wien (Eelotsusetaotlus – Toiduohutus – Toiduained – Määrus (EL) nr 609/2013 – Artikli 2 lõike 2 punkt g – Mõiste „meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toit“ – Muud meditsiiniliselt kindlaks tehtud toitumisvajadused – Toitumisvajadused – Tavatoitumise muutmine – Toitained – Kasutamine meditsiinilise järelevalve all – Toitained, mis seedekulglas ei imendu ega metaboliseeru – Eristamine ravimitest – Eristamine toidulisanditest)	22
2023/C 155/27	Kohtuasi C-16/22, Staatsanwaltschaft Graz (Düsseldorfi maksusüütegusid menetlev maksuamet): Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Oberlandesgericht Grazi eelotsusetaotlus – Austria) – Euroopa uurimismääruse tunnustamise ja täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: MS (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õigusala koostöö kriminaal-asjades – Direktiiv 2014/41/EL – Euroopa uurimismäärus – Artikli 1 lõige 1 – Mõiste „õigusasutus“ – Artikli 2 punkt c – Mõiste „taotlej asutus või ametiisik“ – Maksuhalduri otsus, mida ei ole kinnitanud kohtunik või prokurör – Maksuhaldur, kes võtab maksusüütegude kohtueelse menetluse raames üle prokuratuuri õigused ja kohustused)	23
2023/C 155/28	Kohtuasi C-520/22, Horezza: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. veebruari 2023. aasta määrus (Rada Úradu pre verejné obstarávanie eelotsusetaotlus – Slovakkia) – HOREZZA a.s. <i>versus</i> Úrad pre verejné obstarávanie (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – ELTL artikkel 267 – Mõiste „kohus“ – Riigihankemenetluste riikliku järelevalveasutuse vaidlustusorgan – Sõltumatus – Kolmanda isiku staatus võrreldes asutusega, kes tegi edasikaevatud otsuse – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)	24
2023/C 155/29	Kohtuasi C-521/22, Konštrukta – Defence: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. veebruari 2023. aasta määrus (Rada Úradu pre verejné obstarávanie eelotsusetaotlus – Slovakkia) – KONŠTRUKTA – Defence a.s. <i>versus</i> Úrad pre verejné obstarávanie (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – ELTL artikkel 267 – Mõiste „kohus“ – Riigihankemenetluste riikliku järelevalveasutuse vaidlustusorgan – Sõltumatus – Kolmanda isiku staatus võrreldes asutusega, kes tegi edasikaevatud otsuse – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)	24
2023/C 155/30	Kohtuasi C-657/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Prahova (Rumeenia) 18. oktoobril 2022 – SC Bitulpetroleum Serv SRL <i>versus</i> Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești	25
2023/C 155/31	Kohtuasi C-782/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 14. detsembril 2022 – XX <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst	26
2023/C 155/32	Kohtuasi C-791/22, Hauptzollamt Braunschweig: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 28. detsembril 2022 – G.A. <i>versus</i> Hauptzollamt Braunschweig	26
2023/C 155/33	Kohtuasi C-11/23, Eventmedia Soluciones: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Hispaania) 12. jaanuaril 2023 – Eventmedia Soluciones SL <i>versus</i> Air Europa Líneas Aéreas SAU	27
2023/C 155/34	Kohtuasi C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Poola) 18. jaanuaril 2023 – F S.A. <i>versus</i> Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	27

2023/C 155/35	Kohtuasi C-21/23, Lindenapotheke: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. jaanuaril 2023 – ND <i>versus</i> DR	28
2023/C 155/36	Kohtuasi C-27/23, Hocinx: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) 23. jaanuaril 2023 – FV <i>versus</i> Caisse pour l'avenir des enfants	29
2023/C 155/37	Kohtuasi C-33/23, Schwarzder: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 24. jaanuaril 2023 – AA AG <i>versus</i> VM, AG GmbH	29
2023/C 155/38	Kohtuasi C-34/23, Getin Noble Bank: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Koszalinie (Poola) 24. jaanuaril 2023 – RF <i>versus</i> Getin Noble Bank S.A.	30
2023/C 155/39	Kohtuasi C-37/23, Giocevi: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 25. jaanuaril 2023 – Agenzia delle Entrate <i>versus</i> PR	30
2023/C 155/40	Kohtuasi C-45/23, MS Amlin Insurance: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) 31. jaanuaril 2023 – A, B, C, D <i>versus</i> MS Amlin Insurance SE	31
2023/C 155/41	Kohtuasi C-58/23, Abboudnam: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 6. veebruaril 2023 – Y.N. <i>versus</i> Republika Slovenija	31
2023/C 155/42	Kohtuasi C-67/23, W. GmbH: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 8. veebruaril 2023 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: S.Z.	32
2023/C 155/43	Kohtuasi C-79/23, Kaszamá: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Figarois Törvényszék (Ungari) 14. veebruaril 2023 – FJ <i>versus</i> Agrárminiszter	33
2023/C 155/44	Kohtuasi C-80/23, Ministerstvo na vatreshnite raboti: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 14. veebruaril 2023 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: V. S	34
2023/C 155/45	Kohtuasi C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 15. veebruaril 2023 – E.N.I., Y.K.I. <i>versus</i> HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	34
2023/C 155/46	Kohtuasi C-88/23, Parfümerie Akzente: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Rootsi) 15. veebruaril 2023 – Parfümerie Akzente GmbH <i>versus</i> KTF Organisation AB	35
2023/C 155/47	Kohtuasi C-99/23 P: PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-275/19: PNB Banka <i>versus</i> EKP	36
2023/C 155/48	Kohtuasi C-100/23 P: PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-301/19: PNB Banka <i>versus</i> EKP	37
2023/C 155/49	Kohtuasi C-101/23 P: PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-330/19: PNB Banka <i>versus</i> EKP	37
2023/C 155/50	Kohtuasi C-102/23 P: PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-230/20: PNB Banka <i>versus</i> EKP	38
2023/C 155/51	Kohtuasi C-103/23 P: Trasta Komerbanka AS-i 15. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 30. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-698/16: Trasta Komerbanka jt <i>versus</i> EKP	39
2023/C 155/52	Kohtuasi C-124/23 P: E. Breuninger GmbH & Co. 2. märtsil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 21. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-260/21: E. Breuninger GmbH & Co. <i>versus</i> Euroopa Komisjon	40
2023/C 155/53	Kohtuasi C-127/23 P: FALKE KGaA 2. märtsil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 21. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-306/21: FALKE KGaA <i>versus</i> Euroopa Komisjon	41

2023/C 155/54	Kohtuasi C-147/23: 10. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik	42
2023/C 155/55	Kohtuasi C-149/23: 14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik	43
2023/C 155/56	Kohtuasi C-150/23: 13. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	44
2023/C 155/57	Kohtuasi C-152/23: 13. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik	45
2023/C 155/58	Kohtuasi C-154/23: 14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik	45
2023/C 155/59	Kohtuasi C-155/23: 14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari Vabariik	46

Üldkohus

2023/C 155/60	Kohtuasi T-100/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Sánchez-Gavito León versus nõukogu ja komisjon (Puuviilasektori rahvusvaheline nõuandekomitee – Otsus (EL) 2017/876 – Sellise rahvusvahelise organisatsiooni personal, millega liit on ühinenud – Kokkulepe hageja lahkumise tingimuste üle – Tegevusetushagi – Toimingu tegemise üleskutse osaline puudumine – Kaebetõlguse puudumine – Vastuvõetamatus – Vastutus – Põhjuslik seos)	48
2023/C 155/61	Kohtuasi T-235/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Bulgaaria versus komisjon (EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Bulgaaria kantud kulud – Edendusmeetmed – OLAFi uurimisaruanne – Vastavuse kontroll – Põhjendamiskohustus)	48
2023/C 155/62	Kohtuasi T-372/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Sympatex Technologies versus EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi Sympathy Inside taotlus – Euroopa Liidu varasem sõnamärk INSIDE. – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 18 lõike 1 teise lõigu punkt a) – Eristusvõime muutumise puudumine)	49
2023/C 155/63	Kohtuasi T-426/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Assaad versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Süüria vastu suunatud piiravad meetmed – Rahaliste vahendite külmutamine – Hindamisvead – Tagasiulatuvus – Õiguspärane ootus – Õiguskindlus – Seadusjõud)	50
2023/C 155/64	Kohtuasi T-759/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Société des produits Nestlé versus EUIPO – The a2 Milk Company (A 2) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk A 2 – Varasem rahvusvaheline registreering – Kujutismärk THE a2 MILK COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	51
2023/C 155/65	Kohtuasi T-763/21: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – SE versus komisjon (Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Töölevõtmine – Komisjoni pilootprogramm nooremetsialistide töölevõtmiseks – Kandidatuuri tagasilükkamine – Vastuvõetavuse kriteeriumid – Maksimaalse kolmeaastase töökogemuse kriteerium – Võrdne kohtlemine – Vanuse alusel diskrimineerimine)	51
2023/C 155/66	Kohtuasi T-65/22: Üldkohtu 8. märsi 2023. aasta otsus – PS versus EIP (Avalik teenistus – EIP töötajad – Sotsiaalkindlustus – Õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustus – Täielik ja püsiv töövõimetus – Kutsehaigus – Kindlustusandjaga sõlmitud leping – Nende kohustuste ulatus, mis jäävad EIP kanda) .	52

2023/C 155/67	Kohtuasi T-70/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Novasol <i>versus</i> ECHA (REACH – Tasu aine registreerimise eest – Vähendatud tasumäärad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks – Ettevõtja suurust puudutava deklaratsiooni kontrollimine ECHA poolt – Nõue esitada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate staatust kinnitavad tõendid – Teatavate dokumentide esitamisest keeldumine – Otsus, millega nõutakse sisse tasumisele kuuluva tasu maksmata osa ja määratakse haldustasu – Mõiste „seotud ettevõtja“ – Soovitus 2003/361/EÜ – Põhjemamiskohustus)	52
2023/C 155/68	Kohtuasi T-90/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kande Mupompa <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)	53
2023/C 155/69	Kohtuasi T-92/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Amisi Kumba <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)	54
2023/C 155/70	Kohtuasi T-93/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Ramazani Shadary <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Nende faktiliste ja õiguslike asjaolude muutumine, mille alusel piiravad meetmed võeti)	54
2023/C 155/71	Kohtuasi T-95/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kanyama <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)	55
2023/C 155/72	Kohtuasi T-96/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kampete <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)	56
2023/C 155/73	Kohtuasi T-98/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Boshab <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)	56
2023/C 155/74	Kohtuasi T-172/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Gönenç <i>versus</i> EUIPO – Solar (termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi TERMORAD ALUMINIUM PANEL RADIATOR taotlus – Varasem Beneluxi sõnamärk THERMRAD – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	57

2023/C 155/75	Kohtuasi T-212/22: Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Prigozhina <i>versus</i> nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses Ukrainat kahjustava või ohustava tegevusega – Rahaliste vahendite külmutamine – Piirangud liikmesriikide territooriumile lubamisel – Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist – Hageja nime lisamine nimekirja – Sellise isiku perekond, kes vastutab tegevuste eest, mis kahjustavad või ohustavad Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust, või stabiilsust või julgeolekut Ukrainas – Mõiste „ühendus“ – Hindamisviga)	58
2023/C 155/76	Kohtuasi T-170/22 R-RENV: Üldkohtu presidendi 28. veebruari 2023. aasta määrus – Telefónica de España <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Teenuste hanked – Üleeuroopaline valitsusasutuste telemaatiliste teenuste süsteem (TESTA) – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Fumus boni iurise puudumine)	59
2023/C 155/77	Kohtuasi T-743/22 R: Üldkohtu presidendi 1. märtsi 2023. aasta määrus – Mazepin <i>versus</i> nõukogu (Ajutiste meetmete kohaldamine – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa tegevusega, mis kahjustab või ohustab Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust – Rahaliste vahendite külmutamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Fumus boni iuris – Kiireloomulisus – Huvide kaalumise)	59
2023/C 155/78	Kohtuasi T-83/23: 20. veebruaril 2023 esitatud hagi – VP <i>versus</i> parlament	61
2023/C 155/79	Kohtuasi T-90/23: 20. veebruaril 2023 esitatud hagi – D'Agostino <i>versus</i> EKP	61
2023/C 155/80	Kohtuasi T-103/23: 23. veebruaril 2023 esitatud hagi – Stan <i>versus</i> Euroopa Prokuratuur	63
2023/C 155/81	Kohtuasi T-108/23: 22. veebruaril 2023 esitatud hagi – UY <i>versus</i> komisjon	63
2023/C 155/82	Kohtuasi T-109/23: 23. veebruaril 2023 esitatud hagi – UY <i>versus</i> komisjon	65
2023/C 155/83	Kohtuasi T-119/23: 3. märtsil 2023 esitatud hagi – Insider <i>versus</i> EUIPO – Alaj (in Insajderi)	66
2023/C 155/84	Kohtuasi T-121/23: 3. märtsil 2023 esitatud hagi – UZ <i>versus</i> komisjon ja ECHA	67
2023/C 155/85	Kohtuasi T-122/23: 6. märtsil 2023 esitatud hagi – Ege İhracatçıları Birliği jt <i>versus</i> komisjon	68
2023/C 155/86	Kohtuasi T-126/23: 9. märtsil 2023 esitatud hagi – VC <i>versus</i> Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Amet (EU-OSHA)	69
2023/C 155/87	Kohtuasi T-127/23: 9. märtsil 2023 esitatud hagi – eClear <i>versus</i> komisjon	70
2023/C 155/88	Kohtuasi T-128/23: 9. märtsil 2023 esitatud hagi – Meta Platforms Ireland <i>versus</i> Euroopa Andmekaitse nõukogu	71
2023/C 155/89	Kohtuasi T-129/23: 9. märtsil 2023 esitatud hagi – Meta Platforms Ireland <i>versus</i> Euroopa Andmekaitse nõukogu	72
2023/C 155/90	Kohtuasi T-130/23: 10. märtsi 2023. aasta esitatud hagi – Nike Innovate <i>versus</i> EUIPO – Puma (FOOTWARE)	73
2023/C 155/91	Kohtuasi T-355/22: Üldkohtu 9. märtsi 2023. aasta määrus – Aitana <i>versus</i> EUIPO	74

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2023/C 155/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 134, 17.4.2023

Eelmised väljaanded

ELT C 127, 11.4.2023

ELT C 121, 3.4.2023

ELT C 112, 27.3.2023

ELT C 104, 20.3.2023

ELT C 94, 13.3.2023

ELT C 83, 6.3.2023

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-682/20 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)

(2023/C 155/02)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS (esindajad: *avocats* M. Blutel, N. Jalabert-Doury ja K. Mebarek)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes ja I. V. Rogalski), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A.-L. Meyer ja O. Segnana)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Les Mousquetaires ja ITM Entreprises vs. komisjon (T-255/17, EU:T:2020:460) resolutsiooni punkt 2, millega jäeti ülejäänud osas rahuldamata apellantide hagi komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsuse C(2017) 1057 (final), millega kohustati Intermarché'd ja kõiki tema otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40466 – Tute 1), ning komisjoni 21. veebruari 2017. aasta otsuse C(2017) 1361 (final), millega kohustati Les Mousquetaires'i ja kõiki tema otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40467 – Tute 2), peale.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Les Mousquetaires ja ITM Entreprises vs. komisjon (T-255/17, EU:T:2020:460) resolutsiooni punkt 3 kohtukulude jaotamise osas.
3. Tühistada komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 1057 (final), millega kohustati Intermarché'd ja kõiki tema otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40466 – Tute 1), ja komisjoni 21. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 1361 (final), millega kohustati Les Mousquetaires'i ja kõiki tema otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40467 – Tute 2).

4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Les Mousquetaires SASi ja ITM Entreprises SASi kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.

5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.

(¹) ELT C 44, 8.2.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-690/20 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)

(2023/C 155/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) (esindajad: *avocats* G. Aubron, Y. Boubacir, O. de Juvigny, I. Simic ja A. Sunderland)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes ja I. V. Rogalski), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A.-L. Meyer ja O. Segnana)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Casino, Guichard-Perrachon ja AMC vs. komisjon (T-249/17, EU:T:2020:458) resolutsiooni punkt 2.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Casino, Guichard Perrachon ja AMC vs. komisjon (T-249/17, EU:T:2020:458) resolutsiooni punkt 3 kohtukulude jaotamise osas.
3. Tühistada komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsuse C(2017) 1054 (final), millega kohustati Casino'd ja kõiki tema poolt otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40466 – Tute 1).
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Casino, Guichard Perrachon SA ja Achats Marchandises Casino SAS (AMC) kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.
5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.

(¹) ELT C 62, 22.2.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Intermarché Casino Achats versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-693/20 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Euroopa Komisjoni otsus, millega määratakse kontroll – Õiguskaitsevahendid kontrolli läbiviimise suhtes – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikkel 19 – Määrus (EÜ) nr 773/2004 – Artikkel 3 – Komisjoni uurimise käigus läbi viidud küsitluste protokollimine – Komisjoni uurimise algus)

(2023/C 155/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Intermarché Casino Achats (esindajad: *avocats* F. Abouzeid, S. Eder, J. Jourdan, C. Mussi ja Y. Utzschneider)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes ja I. V. Rogalski), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A.-L. Meyer ja M. O. Segnana)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Intermarché Casino Achats vs. komisjon (T-254/17, ei avaldata, EU:T:2020:459) resolutsiooni punkt 2.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsuse Intermarché Casino Achats vs. komisjon (T-254/17, ei avaldata, EU:T:2020:459) resolutsiooni punkt 3 kohtukulude jaotamise osas.
3. Tühistada komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsuse C(2017) 1056 (final), millega kohustati Intermarché Casino Achats'd ja kõiki tema poolt otseselt või kaudselt kontrollitavaid äriühinguid alluma kontrollile vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõigetele 1 ja 4 (juhtum AT.40466 – Tute 1).
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Intermarché Casino Achats SARLi kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.
5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 62, 22.2.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 28. veebruari 2023. aasta otsus (First-tier Tribunali (Tax Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Fenix International Limited versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-695/20 ⁽¹⁾, Fenix International)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu Nõukogu rakendamisolulised – ELTL artikli 291 lõige 2 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artiklid 28 ja 397 – Maksukohustuslane, kes tegutseb enda nimel, kuid teise isiku arvel – Elektrooniliselt osutatavate teenuste osutaja – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artikkel 9a – Eeldus – Kehtivus)

(2023/C 155/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Fenix International Limited

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Resolutsioon

Arvestades nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiviga (EL) 2017/2455), artikleid 28 ja 397 ning ELTL artikli 291 lõiget 2, ei ilmnenu eelotsuse küsimuse analüüsimisel ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (muudetud nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1042/2013), artikli 9a lõike 1 kehtivust.

(¹) ELT C 110, 29.3.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Eurocostruzioni Srl versus Regione Calabria

(Kohtuasi C-31/21 (¹), Eurocostruzioni)

(Eelotsusetaotlus – Struktuurifondid – Määrus (EÜ) nr 1685/2000 – Kulude abikõlblikkus – Makse tõendamise kohustus – Maksekviitungid – Samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendid – Lõpliku abisaaja ise rajatud ehitis)

(2023/C 155/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Eurocostruzioni Srl

Vastustaja: Regione Calabria

Resolutsioon

1. Komisjoni 28. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, mida on muudetud komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 448/2004, lisa eeskirja 1 punkti 2.1

tuleb tõlgendada nii, et

see ei luba lõplikul abisaajal, kes sai rahastuse hoone ehitamiseks ja kes ehitas selle oma vahenditega, tõendada tehtud kulutusi muude kui selles sättes sõnaselgelt mainitud dokumentide esitamiseга.

2. Määruse nr 1685/2000, mida on muudetud määrusega nr 448/2004, lisa eeskirja 1 punkti 2.1

tuleb tõlgendada nii, et

lõpliku abisaaja puhul, kes sai rahastuse hoone ehitamiseks ja kes ehitas selle oma vahenditega, saab ehituspäeviku ja raamatupidamisregistri kvalifitseerida „samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentideks“ selle sätte tähenduses üksnes juhul, kui nende konkreetset sisu ja asjakohaseid riigisiseseid eeskirju arvestades tõendavad need dokumendid lõpliku abisaaja tehtud kulutuste tegelikkust, andes nendest kulutustest tõele vastava ja täpse ülevaate.

(¹) ELT C 98, 22.3.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet versus Aquind Ltd

(Kohtuasi C-46/21 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Energeetika – Määrus (EÜ) nr 714/2009 – Artikkel 17 – Elektrienergia põhivõrkude vahelise ühendusega seotud vabastustaotlus – Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ameti (ACER) keelduv otsus – Määrus (EÜ) nr 713/2009 – Artikkel 19 – ACERi apellatsiooninõukogu – Kontrolli põhjalikkus)

(2023/C 155/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (esindajad: P. Martinet ja E. Tremmel, keda abistas advokat B. Creve)

Teine menetlusosaline: Aquind Ltd (esindajad: solicitors J. Bille, C. Davis, S. Goldberg ja E. White)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Vastuapellatsioonkaebuse läbivaatamiseks puudub vajadus.
3. Mõista apellatsioonkaebusega seotud Aquind Ltd kohtukulud välja Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ametilt (ACER) ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.
4. Jätta vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ameti (ACER) ja Aquind Ltd kanda.

(¹) ELT C 98, 22.3.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Administratiivā apgabaltiesa eelotsusetaotlus – Läti) – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited versus Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Kohtuasi C-78/21 (¹), PrivatBank jt)

(Eelotsusetaotlus – ELTL artiklid 56 ja 63 – Teenuste osutamise vabadus – Kapitali vaba liikumine – Riigisisene meede, mis kohustab krediidasutust mitteresidentidega ärisuhted lõpetama või neid enam mitte looma – Päärang – ELTL artikli 65 lõike 1 punkt b – Põhjendatus – Direktiiv (EL) 2015/849 – Finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamine – Proportsionaalsus)

(2023/C 155/08)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratiivā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited

Vastustaja: Finantsu un kapitāla tirgus komisija

Resolutsioon

1. Finantslaenu ja -krediit ning jooksev- ja hoiukontodega seotud tehingud finantseerimisasutustes, eelkõige krediidasutuses, kujutavad endast kapitali liikumist ELTL artikli 63 lõike 1 tähenduses.
2. ELTL artikli 56 esimest lõiku ja artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et haldusmeede, millega liikmesriigi pädev asutus ühelt poolt keelab krediidasutusel luua ärisuhteid füüsiliste või juriidiliste isikutega, kes ei ole seotud liikmesriigiga, kus krediidasutus asub, ja kelle igakuine krediidikäive ületab teatud summat, ning teiselt poolt kohustab seda krediidasutust sellised ärisuhted lõpetama, kui need on loodud pärast selle meetme võtmist, kujutab endast nendest sätetest esimese tähenduses teenuste osutamise vabaduse piirangut ning nendest sätetest teise tähenduses kapitali vaba liikumise piirangut.
3. ELTL artikli 56 esimest lõiku ja ELTL artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus haldusmeede, millega liikmesriigi pädev asutus ühelt poolt keelab krediidasutusel luua ärisuhteid füüsiliste isikutega, kes ei ole seotud liikmesriigiga, kus krediidasutus asub, ning kelle igakuine krediidikäive ületab 15 000 eurot, või juriidiliste isikutega, kelle majandustegevus ei ole selle liikmesriigiga seotud ja kelle igakuine krediidikäive ületab 50 000 eurot, ning teiselt poolt kohustab seda krediidasutust sellised ärisuhted lõpetama, kui need on loodud pärast selle meetme võtmist, tingimusel et see haldusmeede on esiteks põhjendatav eesmärgiga tõkestada rahapesu ja terrorismi rahastamist või meetmena, mis on vajalik, et takistada riigisiseste õigusnormide rikkumist krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve alal, või meetmena, mis on õigustatud ELTL artikli 65 lõike 1 punktis b osutatud avaliku korra seisukohalt, on teiseks sobiv nende eesmärkide saavutamise tagamiseks, ei lähe kolmandaks kaugemale sellest, mis on nende saavutamiseks vajalik, ega riiva neljandaks ülemäära asjaomase krediidasutuse ja tema klientide vastavalt ELTL artiklitele 56 ja 63 õiguspäraselt kaitstud õigusi ja huve.

(¹) ELT C 138, 19.4.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – *PlasticsEurope versus Euroopa Kemikaaliamet, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik ja ClientEarth*

(Kohtuasi C-119/21 P) (¹)

(*Apellatsioonkaebus – Autoriseeringut vajavate ainete loetelu koostamine – Määrus (EÜ) nr 1907/2006 – XIV lisa – Loetelu kandidaatainetest, mis lõpptulemusena kantakse määruse XIV lisse – Bisfenool A kohta tehtud kande täiendamine nii, et see loetakse „väga ohtlikuks aineks“*)

(2023/C 155/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PlasticsEurope AISBL (esindajad: *avocates* R. Cana ja E. Mullier)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: W. Broere ja A. Hautamäki, keda abistas *advocaat* S. Raes), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller ja D. Klebs, hiljem J. Möller), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. Bain ja T. Stéhelin), ClientEarth (esindaja: *avocat* P. Kirch)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta PlasticsEurope AISBLi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Kemikaaliameeti (ECHA) ja ClientEarthi kohtukulud.
3. Saksamaa Liitvabariik ja Prantsuse Vabariik kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 163, 3.5.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Norra Stockholm Bygg AB versus Per Nycander AB

(Kohtuasi C-268/21 (¹), Norra Stockholm Bygg)

(Eelotsusetaotlus – Isikuandmete kaitse – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 6 lõiked 3 ja 4 – Töötlemise seaduslikkus – Isikuandmeid sisaldava dokumendi esitamine tsiviilkohtumenetluses – Artikli 23 lõike 1 punktid f ja j – Kohtu ja kohtumenetluse sõltumatuse kaitse – Tsiviilõiguslike nõuete täitmine – Järgitavad nõuded – Puudutatud isikute huvidega arvestamine – Vastandlike huvide kaalumine – Artikkel 5 – Võimalikult väheste isikuandmete kogumine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 7 – Õigus eraelu austamisele – Artikkel 8 – Õigus isikuandmete kaitsele – Artikkel 47 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2023/C 155/10)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Norra Stockholm Bygg AB

Kostja: Per Nycander AB

Menetluses osales: Entral AB

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 6 lõikeid 3 ja 4

tuleb tõlgendada nii, et

need sätted on kohaldatavad tsiviilkohtumenetluses sellise töötajate registri tõendina esitamise suhtes, mis sisaldab peamiselt maksukontrolli eesmärgil kogutud kolmandate isikute isikuandmeid.

2. Määruse 2016/679 artikleid 5 ja 6

tuleb tõlgendada nii, et

hinnates küsimust, kas kohustada isikuandmeid sisaldavat dokumenti esitama, peab liikmesriigi kohus arvestama andmesubjektide huve ja kaaluma neid vastavalt iga konkreetse juhtumi asjaoludele ja asjaomase menetluse liigile, võttes nõuetekohaselt arvesse nõudeid, mis tulenevad proportsionaalsuse põhimõttest ja eelkõige selle määruse artikli 5 lõike 1 punktis c sätestatud võimalikult väheste andmete kogumise põhimõttest.

(¹) ELT C 252, 28.6.2021.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Korkein eelotsusetaotlus – Soome) – A
(Kohtuasi C-270/21 ⁽¹⁾, A (koolieelse lasteasutuse õpetaja))**

**(Eelotsusetaotlus – Töötajate vaba liikumine – Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine liikmesriigis –
Direktiiv 2005/36/EÜ – Õigus töötada koolieelse lasteasutuse õpetajana – Reguleeritud kutseala – Õigus
asuda kutsealal tegutsema päritoluliikmesriigis väljastatud diplomi alusel – Kolmandas riigis saadud
kutsekvalifikatsioon)**

(2023/C 155/11)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A

Menetluses osales: Opetushallitus

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EL, artikli 3 lõike 1 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

„reguleeritud kutsealana“ selle sätte tähenduses ei käsitata kutseala, mille puhul liikmesriigi õigusnormid nõuavad sellel tegutsema asumiseks ja tegutsemiseks kvalifikatsiooninõuetele vastavust, kuid jätavad tööandjatele kaalutusõiguse hinnata, kas vastavus neile nõuetele on olemas.

2. Direktiivi 2005/36, muudetud direktiiviga 2013/55, artikli 3 lõiget 3

tuleb tõlgendada nii, et

see säte ei ole kohaldatav juhul, kui vastuvõtvale liikmesriigile esitatud kvalifikatsiooni tõendav dokument on omandatud teise liikmesriigi territooriumil ajal, mil see liikmesriik ei eksisteerinud mitte iseseisva riigina, vaid nõukogude sotsialistliku vabariigina, ja kui see liikmesriik on sel ajal väljastatud haridust tõendava dokumendi võrdsustanud haridust tõendava dokumendiga, mille on see liikmesriik andnud välja pärast taasiseseisvumist. Niisugust kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti tuleb käsitada liikmesriigis, mitte kolmandas riigis saadud dokumendina.

⁽¹⁾ ELT C 263, 5.7.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – R.J.R. versus Registrų centras VĮ

(Kohtuasi C-345/21 ⁽¹⁾, Registrų centras)

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Euroopa pärimistunnistus – Määrus (EL) nr 650/2012 – Artikli 1 lõike 2 punkt l – Kohaldamisala – Artikkel 68 – Euroopa pärimistunnistuse sisu – Artikli 69 lõige 5 – Euroopa pärimistunnistuse õiguslik toime – Pärandvara hulka kuuluv kinnisasi, mis asub muus liikmesriigis kui pärimisasja lahendav liikmesriik – Kinnisasja kandmine selle liikmesriigi kinnistusraamatusse – Kande tegemise õiguslikud nõuded, mis on ette nähtud nimetatud liikmesriigi õiguses – Rakendusmäärus (EL) nr 1329/2014 – Rakendusmääruse V lisas esitatud 5. vormi kohustuslikkus)

(2023/C 155/12)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: R.J.R.

Vastustaja: Registrų centras VĮ

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 1 lõike 2 punkti l, artikli 68 punkti l ja artikli 69 lõiget 5

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et avalduse kinnisasja kandmiseks selle liikmesriigi kinnistusraamatusse võib jätta rahuldamata, kui ainus dokument, millega avaldust põhjendatakse, on Euroopa pärimistunnistus, mis seda kinnisasja kindlaks ei määra.

⁽¹⁾ ELT C 349, 30.8.2021.

Euroopa Kohtu (teine koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Varhoven administrativen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel“ – Kreeka Vabariik, NS versus Izpalnitelen director na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, „TETS Maritsa iztok 2“ EAD

(Kohtuasi C-375/21 ⁽¹⁾, Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“ jt)

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Välisõhu kvaliteet – Direktiiv 2008/50/EÜ – Artiklid 13 ja 23 – Inimeste tervise kaitseks ette nähtud piiratasemed – Ületamine – Õhukvaliteedi kava – Direktiiv 2010/75/EL – Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll – Soojuselektrijaama käitamisloa ajakohastamine – Heite piirväärtused – Artikli 15 lõige 4 – Taotlus kehtestada erandina vähem ranged heite piirväärtused – Oluline saastus – Artikkel 18 – Keskkonnakvaliteedi standarditest kinnipidamine – Pädeva asutuse kohustused)

(2023/C 155/13)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“, „The Green Tank – grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel“ – Kreeka Vabariik, NS

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Izpalnitelen director na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, „TETS Maritsa iztok 2“ EAD

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) artikli 15 lõiget 4, koostoimes selle direktiivi artikliga 18, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta artikleid 13 ja 23

tuleb tõlgendada nii, et

artikli 15 lõike 4 kohase erandi tegemise taotluse läbivaatamisel peab pädev asutus, võttes arvesse kõiki saastusega seotud asjakohaseid teaduslikke andmeid, sealhulgas asjaomasel juhul teiste allikatega koos tekkivat kumuleeruvat mõju ning selle piirkonna või linnastu kohta vastavalt direktiivi 2008/50 artiklile 23 koostatud õhukvaliteedi kavas ette nähtud meetmeid, keelduma sellise erandi tegemisest, kui erandiga aidataks kaasa direktiivi 2008/50 artiklis 13 kehtestatud õhukvaliteedinormide ületamisele või rikutaks selles kavas sisalduvaid meetmeid, mille eesmärk on tagada nende normide järgimine ja see, et normide ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks.

⁽¹⁾ ELT C 401, 4.10.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Bursa Română de Mărfuri SA versus Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

(Kohtuasi C-394/21, Bursa Română de Mărfuri) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Elektrienergia siseturg – Direktiiv 2009/72/EÜ – Määrus (EL) 2019/943 – Artikli 1 punktid b ja c ning artikkel 3 – Elektriturgude toimimise põhimõtted – Määrus (EL) 2015/1222 – Artikli 5 lõige 1 – Määratud elektriturukorraldaja – Päeviseste ja järgmise päeva kauplemisteenuste riiklik seaduslik monopol – Riigisiseseid õigusnormid, mis näevad ette elektrienergiaga kauplemise monopoli lühiajaliseks, keskmise kestusega ja pikaajaliseks hulgemüügiks)

(2023/C 155/14)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bursa Română de Mărfuri SA

Vastustaja: Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

menetluses osales: Federația Europeană a Comercianților de Energie

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta määrust (EL) 2019/943, milles käsitletakse elektrienergia siseturgu, eelkõige artikli 1 punkte b ja c, artikli 2 punkti 40 ja artiklit 3, tuleb koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiviga 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ,

tõlgendada nii, et

- sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt säilitatakse elektrienergia müügi- ja ostupakkumiste vahendusteenuste riiklik seaduslik monopol päevisese ja järgmise päeva hulgemüügiturul, kui see monopol kehtis selles liikmesriigis juba komisjoni 24. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1222, millega kehtestatakse võimsuse jaotamise ja ülekoormuse juhtimise suunised, jõustumise ajal vastavalt selle määruse artiklile 5;
- sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt säilitatakse elektrienergia hulgemüügi- ja ostupakkumiste vahendusteenuste riiklik seaduslik monopol forvardturul, arvestades, et nende õigusnormide kooskõla liidu õigusega tuleb hinnata liidu esmase õiguse asjasse puutuvatest sätetest lähtuvalt.

⁽¹⁾ ELT C 191, 10.5.2022.

Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Hof van Cassatie eelotsusetaotlused – Belgia) – kriminaalmenetlused järgmiste isikute suhtes: FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

(Liidetud kohtuasjad C-410/21 ja C-661/21 ⁽¹⁾, DRV Intertrans jt)

(Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajad – Sotsiaalkindlustus – Kohaldatavad õigusaktid – Määrus (EÜ) nr 987/2009 – Artikkel 5 – Tõend A1 – Ajutiselt tagasivõtmine – Siduvus – Tõend, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artikli 13 lõike 1 punkti b alapunkt i – Isikud, kes tavaliselt töötavad kahes või mitmes liikmesriigis – Registreeritud asukoha liikmesriigi õigusaktide kohaldatavus – Mõiste „registreeritud asukoht“ – Ettevõtja, kes on saanud määruste (EÜ) nr 1071/2009 ja (EÜ) nr 1072/2009 alusel ühenduse tegevusloa autoveoks – Mõju – Tegevusluba, mis on saadud pettuse teel või mida kasutatakse pettuslikult)

(2023/C 155/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie

Põhikohtuasja menetluse pooled

FU, DRV Intertrans BV (C-410/21); Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrusega (EL) nr 465/2012, artiklit 5

tuleb tõlgendada nii, et

liikmesriigi pädeva asutuse väljastatud tõend A1 on töökohaliikmesriigi asutustele ja kohtutele siduv, sealhulgas juhul, kui palve järel, mille on selle liikmesriigi pädev asutus esitanud tõendi väljastanud asutusele, teatab viimati nimetatud asutus, et ta peatab ajutiselt selle tõendi siduvad tagajärjed seni, kuni ta on teinud kõnealuse palve kohta lõpliku otsuse. Sellistel asjaoludel võib töökohaliikmesriigi kohus, kus on pooleli kriminaalmenetlus isikute suhtes, keda kahtlustatakse tõendi A1 pettuse teel saamises või pettuslikus kasutamises, siiski tuvastada pettuse toimepanemise ja sellest tulenevalt jätta tõendi selles kriminaalmenetluses arvesse võtmata, esiteks tingimusel, et mõistliku aja möödudes ei ole tõendi väljastanud asutus läbi vaadanud tõendi väljastamise põhjendatust ega võtnud seisukohta vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse esitatud konkreetsete asjaolude kohta, mis annavad alust arvata, et tõend on saadud pettuse teel või seda on kasutatud pettuslikult, ja kõnealuse tõendi vajaduse korral tühistanud või tagasi võtnud, ning teiseks tingimusel, et järgitakse tagatise, mis tulenevad õigusest õiglasele kohtumenetlusele ja mis tuleb neile isikutele anda.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta, mida on muudetud määrusega nr 465/2012, artikli 13 lõike 1 punkti b alapunkti i tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ, artikli 3 lõike 1 punkti a ja artikli 11 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta artikli 4 lõike 1 punkti a arvestades

tõlgendada nii, et

kui äriühingul on liikmesriigi pädevate asutuste väljastatud ühenduse tegevusluba autoveoks, ei ole sellega ümberlukkamatult tõendatud, et kohaldatava sotsiaalkindlustussüsteemi kindlaksmääramisel vastavalt määruse nr 883/2004, mida on muudetud määrusega nr 465/2012, artikli 13 lõike 1 punkti b alapunktile i on äriühingu registrisse kantud asukoht selles liikmesriigis.

(¹) ELT C 391, 27.9.2021.
ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-432/21) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Keskkond – Direktiiv 92/43/EMÜ – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Artikli 6 lõiked 1 – 3, artikli 12 lõike 1 punktid a – d, artikli 13 lõike 1 punkt a, artikli 16 lõige 1 – Direktiiv 2009/147/EÜ – Loodusliku linnustiku kaitse – Artikli 4 lõige 1, artikli 5 punktid a, b ja d, artikli 9 lõige 1 – Heal taval põhinev metsamajandus – Metsamajanduskavad – Ärhusi konventsioon – Õiguskaitsse kättesaadavus – Artikli 6 lõike 1 punkt b, artikli 9 lõige 2 – Metsamajanduskavade sisulise ja menetlusliku õiguspärasuse kontroll – Keskkonnakaitseseorganisatsioonide kaebõigus)

(2023/C 155/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Brauhoff, G. Gattinara, C. Hermes ja D. Milanowska)

Kostja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Resolutsioon

1. Kuna Poola Vabariik on kehtestanud 28. septembri 1991. aasta metsaseaduse (ustawa o lasach) (muudetud 16. detsembri 2016. aasta looduskaitseaduse ja metsaseaduse muutmise seadusega (ustawa o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach) artikli 14b lõike 3, mis näeb ette, et hea metsandustava nõuetele vastav metsa majandamine ei riku konkreetsete loodusvarade, looduslike pinnavormide ja looduskomponentide kaitset reguleerivaid õigusnorme, sealhulgas 16. aprilli 2004. aasta looduskaitseaduse (ustawa o ochronie przyrody) artiklite 51 ja 52 sätteid, siis on Poola Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta direktiiviga 2013/17/EL) artikli 6 lõigetest 1 ja 2, artikli 12 lõikest 1, artikli 13 lõike 1 punktist a ja artikli 16 lõikest 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (muudetud direktiiviga 2013/17) artikli 4 lõikest 1, artikli 5 punktidest a, b ja d ning artikli 9 lõikest 1.
2. Kuna Poola Vabariik ei ole kehtestanud kõiki vajalikke õigusnorme, et tagada keskkonnakaitseseorganisatsioonidele võimalus taotleda kohtult metsaseaduse kohaste metsamajanduskavade sisulise ja menetlusliku õiguspärasuse tõhusat kontrollimist, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 92/43 (muudetud direktiiviga 2013/17) artikli 6 lõikest 3 koostoimes keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni, mis kirjutati alla 25. juunil 1998 Århusis ning kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ, artikli 6 lõike 1 punktiga b ja artikli 9 lõikega 2.
3. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

(¹) ELT C 452, 8.11.2021.

Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Miskolci Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – IH versus MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

(Kohtuasi C-477/21 ⁽¹⁾, MÁV-START)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Tööaja korraldus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõige 2 – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artiklid 3 ja 5 – Igapäevane ja igapäevane puhkeaeg – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette vähemalt 42tunnise igapäevase puhkeaja – Kohustus anda igapäevane puhkeaeg – Andmise kord)

(2023/C 155/17)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Miskolci Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IH

Kostja: MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 5 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2

tuleb tõlgendada nii, et

selle direktiivi artiklis 3 ette nähtud igapäevane puhkeaeg ei ole osa artiklis 5 nimetatud igapäevastest puhkeajast, vaid lisandub sellele.

2. Direktiivi 2003/88 artikleid 3 ja 5 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2

tuleb tõlgendada nii, et

kui riigisisesed õigusnormid näevad ette igapäevase puhkeaja, mis ületab 35 järjestikust tundi, siis tuleb töötajale lisaks sellele ajavahemikule võimaldada ka selle direktiivi artikliga 3 tagatud igapäevane puhkeaeg.

3. Direktiivi 2003/88 artiklit 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2

tuleb tõlgendada nii, et

kui töötajale antakse igapäevane puhkeaeg, on tal õigus ka sellele igapäevasele puhkeajale eelnevale igapäevasele puhkeajale.

⁽¹⁾ ELT C 471, 22.11.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – RWE Power Aktiengesellschaft versus Hauptzollamt Duisburg

(Kohtuasi C-571/21 ⁽¹⁾, RWE Power)

(Eelotsusetaotlus – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Direktiiv 2003/96/EÜ – Artikli 14 lõike 1 punkt a – Artikli 21 lõike 3 teine ja kolmas lause – Elektrienergia, mida kasutatakse elektrienergia tootmiseks ja selle tootmise suutlikkuse säilitamiseks – Maksuvabastus – Ulatus – Pealmaakaevandused – Kütusepaakide ja transpordivahendite käitamiseks kasutatud elektrienergia)

(2023/C 155/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RWE Power Aktiengesellschaft

Vastustaja: Hauptzollamt Duisburg

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoote ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti a esimest lauset koostoimes selle direktiivi artikli 21 lõike 3 teise lausega

tuleb tõlgendada nii, et

selles sättes ette nähtud maksuvabastus „elektrienergia[le], mida kasutatakse elektrienergia tootmiseks“, ei hõlma elektrienergia, mida kasutatakse sellise energiatoote nagu pruunsüsi kaevandamisest pealmaakaevanduses, kuivõrd seda elektrienergia ei kasutata mitte elektrienergia tootmise protsessis, vaid energiatoote tootmiseks. Seevastu võib see maksuvabastus hõlmata selle energiatoote ümberkujundamist ja hilisemat töötlemist elektrijaamades elektrienergia tootmiseks, tingimusel et need toimingud on hädavajalikud ja aitavad vahetult selle tootmise tehnoloogilisele protsessile kaasa.

2. Direktiivi 2003/96 artikli 14 lõike 1 punkti a esimest lauset

tuleb tõlgendada nii, et

selles sättes ette nähtud maksuvabastus „elektrienergia[le], mida kasutatakse elektrienergia tootmise suutlikkuse säilitamiseks“, hõlmab elektrienergia, mis on mõeldud selleks, et kasutada sellise energiatoote nagu pruunsüsi punktirajatisi ja transpordivahendeid, mis võimaldavad seda toodet pealmaakaevandustest elektrijaamadesse kohale toimetada, kui need toimingud leiavad aset elektrijaamades, kuivõrd need on hädavajalikud ja aitavad vahetult selle tootmise tehnoloogilise protsessi suutlikkuse säilitamisele kaasa, kuna need toimingud on vajalikud elektrienergia katkematu tootmise suutlikkuse säilitamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 490, 6.12.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus (Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga eelotsusetaotlus – Portugal) – Vapo Atlantic SA versus Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

(Kohtuasi C-604/21 ⁽¹⁾, Vapo Atlantic)

(Eelotsusetaotlus – Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord – Direktiiv 98/34/EÜ – Artikli 1 punkt 4 – Mõiste „muud nõuded“ – Artikli 1 punkt 11 – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Artikli 8 lõige 1 – Liikmesriikide kohustus teatada Euroopa Komisjonile kõigist tehniliste eeskirjade eelnõudest – Riigisisene säte, milles on ette nähtud mootorikütustes biokütuste kasutamine teatud protsendimäära ulatuses – Artikli 10 lõike 1 kolmas taane – Mõiste „liidu siduvas õigusaktis ette nähtud kaitseklausel“ – Direktiivi 2009/30/EÜ artikli 4 lõike 1 teise lõigu hõlmamata jätmine)

(2023/C 155/19)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vapo Atlantic SA

Vastustaja: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

Menetluses osalesid: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ), artikli 1 punkti 4

tuleb tõlgendada nii, et

riigisisese õigusnormid, millega on kehtestatud eesmärk, et mootorikütus, mille ettevõtja on konkreetsel aastal tarbimisse lubanud, peab sisaldama 10 % ulatuses biokütust, on hõlmatud mõistega „muud nõuded“ muudetud direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 4 tähenduses ja kujutab endast seega „tehnilist eeskirja“ muudetud direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 11 tähenduses, kusjuures nendele õigusnormidele võib eraõiguslike isikute suhtes tugineda üksnes juhul, kui nende eelnõust teatati muudetud direktiivi 98/34 artikli 8 lõike 1 kohaselt.

2. Direktiiviga 2006/96 muudetud direktiivi 98/34 artikli 8 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

riigisisese õigusnormid, millega võetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/30/EÜ) artikli 7a lõige 2 üle kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõikes 4 nimetatud eesmärgiga, ei saa olla käsitatavad Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisena muudetud direktiivi 98/34 artikli 8 lõike 1 tähenduses ja jääda seega nimetatud sättes ette nähtud teatamiskohustuse kohaldamisalast välja.

3. Direktiivi 2009/30 artikli 4 lõike 1 teist lõiku

tuleb tõlgendada nii, et

see säte ei kujuta endast liidu siduvas õigusaktis ette nähtud kaitseklauslit direktiiviga 2006/96 muudetud direktiivi 98/34 artikli 10 lõike 1 kolmanda taande tähenduses.

(¹) ELT C 11, 10.1.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije eelotsusetaotlus – Sloveenia) – Nec Plus Ultra Cosmetics AG versus Republika Slovenija

(Kohtuasi C-664/21 (¹), Nec Plus Ultra Cosmetics AG)

(Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 138 lõige 1 – Ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastused – Kaubatarned – Neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtted – Sisuliste nõuete täitmine – Tõendite esitamise tähtaeg)

(2023/C 155/20)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Nec Plus Ultra Cosmetics AG

Vastustaja: Republika Slovenija

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 131 ja artikli 138 lõiget 1 koostoimes neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtetega

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mis keelavad haldusmenetluses, mille tulemusena tehti maksuotsus, ja eelkõige pärast maksukontrolli, kuid enne selle otsuse tegemist, esitada ja koguda uusi tõendeid selle kohta, et nimetatud direktiivi artikli 138 lõikes 1 ette nähtud sisulised tingimused on täidetud, kui seejuures järgitakse võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid.

(¹) ELT C 64, 7.2.2022.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Hovrätten för Nedre Norrlandi eelotsusetaotlus – Rootsi) – AI versus Åklagarmyndigheten

(Kohtuasi C-666/21 (¹), Åklagarmyndigheten)

(Eelotsusetaotlus – Autovedu – Määrus (EÜ) nr 561/2006 – Kohaldamisala – Artikli 2 lõike 1 punkt a – Artikli 3 punkt h – Mõiste „kaupade autovedu“ – Mõiste „lubatud täismass“ – Sõiduk, mis on mõeldud eraviisiliseks kasutamiseks ajutise eluruumina ja kauba mahutamiseks mitteärilistel eesmärkidel – Määrus (EL) nr 165/2014 – Sõidumeerikud – Artikli 23 lõige 1 – Kohustus lasta tunnustatud töökodadel regulaarselt kontrollida sõidumeerikuid)

(2023/C 155/21)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hovrätten för Nedre Norrland

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AI

Kostja: Åklagarmyndigheten

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrusega (EL) nr 165/2014), artikli 2 lõike 1 punkti a koostoimes määruse nr 561/2006 (muudetud) artikli 3 punktiga h

tuleb tõlgendada nii, et

mõiste „kaupade autovedu“ esimesena nimetatud sätte tähenduses hõlmab autovedu sõidukiga, mille lubatud täissmass määruse nr 561/2006 (muudetud) artikli 4 punkti m tähenduses ületab 7,5 tonni, ja seda ka juhul, kui see sõiduk on kohandatud mitte ainult eraviisiliseks kasutamiseks ajutise eluruumina, vaid ka kaupade mahutamiseks mitteäriilistel eesmärkidel, ning seda järeldust ei mõjuta selle sõiduki kandevõime ega kategooria, mille all see on kantud riiklikku liiklusregistrisse.

(¹) ELT C 24, 17.1.2022.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf)
eelotsusetaotlus – Saksamaa – Papierfabriek Doetinchem B.V. versus Sprick GmbH Bielefelder Papier-
und Wellpappenwerk & Co.**

(Kohtuasi C-684/21) (¹)

*(Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Ühenduse disainilahendused – Määrus (EÜ) nr 6/2002 –
Artikli 8 lõige 1 – Toote välisomadused, mis on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest –
Hindamiskriteeriumid – Alternatiivsete disainilahenduste olemasolu – Omanik, kellel on ka hulgaliselt
alternatiivseid kaitstud disainilahendusi – Toote mitmevärvilisus, mis ei kajastu asjaomase
disainilahenduse registreeringus)*

(2023/C 155/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Papierfabriek Doetinchem B.V.

Kostja: Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 8 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

hindamaks, kas toote välistunnused selle sätte tähenduses on tingitud üksnes toote tehnilisest otstarbest, tuleb arvesse võtta kõiki juhtumi asjakohaseid objektiivseid asjaolusid, muu hulgas neid, millest on tingitud nende tunnuste valik, sama tehnilist otstarvet täita võivate alternatiivsete disainilahenduste olemasolu ja asjaolu, kas asjaomase disainilahenduse omanikule kuulub mitu alternatiivset disainilahendust, kusjuures viimane asjaolu ei ole selle sätte kohaldamisel siiski otsustav.

2. Määruse nr 6/2002 artikli 8 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

kontrollimaks, kas toote välimus on tingitud ainult toote tehnilisest otstarbest, ei saa arvesse võtta asjaolu, et selle toote disain võimaldab mitmevärvilisust, kui see ei nähtu asjaomase disainilahenduse registreeringust.

(¹) ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-695/21 (¹), Recreatieprojecten Zeeland jt)

(Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabaduse piirangud – Hasartmängud – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad hasartmänguettevõtetele ette üldise reklaamikeelu – Õigusnormist automaatselt tulenev erand nimetatud keelust ettevõtetele, kellel on selle liikmesriigi ametivõimude antud tegevusluba – Teises liikmesriigis asuvatele ettevõtetele erandi tegemise võimaluse puudumine)

(2023/C 155/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV

Vastustaja: Belgische Staat

Resolutsioon

ELTL artikli 56 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad selle liikmesriigi territooriumil asuvatele piiratud arvu kontrollitud hasartmänguettevõtetele ette automaatse, seadusest tuleneva erandi üldiselt selliste ettevõtete suhtes kohaldamisele kuuluvast reklaamikeelust, nägemata ette võimalust, et muu liikmesriigi territooriumil asuvatele hasartmänguettevõtetele käitajatele tehtaks samaotstarbeline erand.

(¹) ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Françoise Grossetête versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-714/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Vabatahtliku täiendava pensioniskeemi muutmine – Üksikotsus, millega määratakse kindlaks õigus vabatahtlikule täiendavale pensionile – Õigusvastasuse vastuväide – Parlamendi juhatuse pädevus – Omandatud õigused ja ooteõigused – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Õiguskindlus)

(2023/C 155/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Françoise Grossetête (esindajad: *abogado* E. Arnaldos Orts, *avocat* F. Doumont, *abogados* J. Martínez Gimeno ja D. Sarmiento Ramírez-Escudero)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament (esindajad: M. Ecker, N. Görlitz ja T. Lazian)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Françoise Grossetête'lt.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 9. märtsi 2023. aasta otsus – Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) versus Euroopa Parlament

(Liidetud kohtuasjad C-715/21 P ja C-716/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Institutsiooniline õigus – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Vabatahtliku täiendava pensioniskeemi muutmine – Üksikotsus, millega määratakse kindlaks õigus vabatahtlikule täiendavale pensionile – Õigusvastasuse vastuväide – Parlamendi juhatuse pädevus – Omandatud õigused ja ooteõigused – Proportsionaalsus – Võrdne kohtlemine – Õiguskindlus)

(2023/C 155/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) (esindajad: *abogado* E. Arnaldos Orts, *avocat* F. Doumont, *abogados* J. Martínez Gimeno ja D. Sarmiento Ramírez-Escudero)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament (esindajad: M. Ecker, N. Görlitz ja T. Lazian)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gerardo Galeotelt ja Graham Watsonilt.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Euroopa Kohtu (teine koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wiener eelotsusetaotlus – Austria) – Kwizda Pharma GmbH versus Landeshauptmann von Wien

(Kohtuasi C-760/21⁽¹⁾, Kwizda Pharma)

(Eelotsusetaotlus – Toiduohutus – Toiduained – Määrus (EL) nr 609/2013 – Artikli 2 lõike 2 punkt g – Mõiste „meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toit“ – Muud meditsiiniliselt kindlaks tehtud toitumisvajadused – Toitumisvajadused – Tavatoitumise muutmine – Toitained – Kasutamine meditsiinilise järelevalve all – Toitained, mis seedekulglas ei imendu ega metaboliseeru – Eristamine ravimite – Eristamine toidulisanditest)

(2023/C 155/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kwizda Pharma GmbH

Kostja: Landeshauptmann von Wien

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiviga 2004/27/EÜ, artikli 1 punkti 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 609/2013 imikute ja väikelaste toidu, meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toidu ning kehakaalu alandamiseks ettenähtud päevase toidu asendajate kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 92/52/EMÜ, komisjoni direktiivid 96/8/EÜ, 1999/21/EÜ, 2006/125/EÜ ja 2006/141/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/39/EÜ ning komisjoni määrused (EÜ) nr 41/2009 ja (EÜ) nr 953/2009, artikli 2 lõike 2 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

nendes sätetes määratletud mõistete „ravim“ ja „meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toit“ eristamiseks tuleb asjaomase toote olemust ja omadusi silmas pidades hinnata, kas tegemist on toiduga, mis on mõeldud eriliste toitainevajaduste rahuldamiseks, või tootega, mis on mõeldud inimeste haiguste ärahoidmiseks või raviks, füsioloogilise talitluse taastamiseks, parandamiseks või modifitseerimiseks farmakoloogilise, immunoloogilise või ainevahetusliku toime avaldamise kaudu või meditsiiniliseks diagnoosimiseks, või mida vajaduse korral niisugusena esitletakse.

2. Määruse nr 609/2013 artikli 2 lõike 2 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

esiteks hõlmab mõiste „toitumisvajadus“ haigusest, tervisehäirest või tervislikust seisundist tingitud toitumisvajadusi, mille rahuldamine on patsiendi jaoks tasakaalustatud toitumise seisukohast hädavajalik; teiseks ei saa meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toiduks liigitamist seada sõltuvusse tingimusest, et haigusest, tervisehäirest või tervislikust seisundist tingitud toitumisvajaduse rahuldamine ja sellest tulenevalt nimetatud toote toime peab leidma ilmingimata aset seedimise ajal või pärast seda, ning kolmandaks hõlmab mõiste „ainult tavatoitumise muutmine“ nii olukordi, kus toitumisviisi muutmine on patsiendile võimatu või ohtlik, kui ka olukordi, kus patsiendil on tavatoidu tarbimisega väga raske rahuldada oma toitumisvajadusi.

3. Määruse nr 609/2013 artikli 2 lõike 2 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

seda määrust, milles mõistet „toitainet“ ei ole määratletud, kohaldades tuleb lähtuda selle mõiste määratlusest nii, nagu see on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004) artikli 2 lõike 2 punktis s.

4. Määruse nr 609/2013 artikli 2 lõike 2 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

esiteks tuleb toodet kasutada meditsiinilise järelevalve all, kui arvestades haigusest, tervisehäirest või tervislikust seisundist tulenevaid toitumisvajadusi ning toote mõju patsiendi toitumisvajadustele ja patsiendile endale, on vajalik tervishoiutöötaja soovitus ja sellele järgnev hinnang, ning teiseks ei ole nõue, mille kohaselt meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toitu saab kasutada üksnes meditsiinilise järelevalve all, toote niisuguseks toiduks liigitamise tingimus.

5. Direktiivi 2002/46 artiklit 2 ja määruse nr 609/2013 artikli 2 lõike 2 punkti g

tuleb tõlgendada nii, et

neis sätetes vastavalt määratletud mõisted „toidulisand“ ja „meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toit“ on teineteist välistavad ning iga juhtumi puhul tuleb eraldi ja lähtuvalt toote omadustest ja kasutustingimustest kindlaks teha, kas toode kuulub ühe või teise mõiste alla.

(¹) ELT C 138, 28.3.2022.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 2. märtsi 2023. aasta otsus (Oberlandesgericht Grazi eelotsusetaotlus – Austria) – Euroopa uurimismääruse tunnustamise ja täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: MS (Kohtuasi C-16/22 (¹), Staatsanwaltschaft Graz (Düsseldorfi maksusüütegusid menetlev maksuamet)) (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv 2014/41/EL – Euroopa uurimismäärus – Artikli 1 lõige 1 – Mõiste „õigusasutus“ – Artikli 2 punkt c – Mõiste „taotlej asutus või ametiisik“ – Maksuhalduri otsus, mida ei ole kinnitanud kohtunik või prokurör – Maksuhaldur, kes võtab maksusüütegude kohtueelse menetluse raames üle prokuratuuri õigused ja kohustused)

(2023/C 155/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Graz

Põhikohtuasja pooled

Hageja: MS

menetluses osalesid: Staatsanwaltschaft Graz, Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/41/EL, mis käsitleb Euroopa uurimismäärust kriminaalasjades, artikli 1 lõike 1 esimest lõiku ja artikli 2 punkti c alapunkti i

tuleb tõlgendada nii, et

- liikmesriigi maksuhaldurit – kes, kuuludes küll selle riigi täidesaatva võimu alla, viib vastavalt riigisisesele õigusele prokuratuuri asemel ning viimasele antud õigusi ja kohustusi üle võttes iseseisvalt läbi maksusüütegude kohtueelset menetlust – ei või kvalifitseerida esimese sätte tähenduses „õigusasutuseks“ ja teise sätte tähenduses „taotlevaks asutuseks või ametiisikuks“;
- selline maksuhaldur võib seevastu kuuluda mõiste „taotlev asutus või ametiisik“ alla nimetatud direktiivi artikli 2 punkti c alapunkti ii tähenduses, kui selles sättes ette nähtud tingimused on täidetud.

(¹) ELT C 138, 28.3.2022.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. veebruari 2023. aasta määrus (Rada Úradu pre verejné obstarávanie eelotsusetaotlus – Slovakkia) – HOREZZA a.s. versus Úrad pre verejné obstarávanie

(Kohtuasi C-520/22 (¹), Horezza)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – ELTL artikkel 267 – Mõiste „kohus“ – Riigihankemenetluste riikliku järelevalveasutuse vaidlustusorgan – Sõltumatus – Kolmanda isiku staatus võrreldes asutusega, kes tegi edasikaevatud otsuse – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)

(2023/C 155/28)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: HOREZZA a.s.

Kostja: Úrad pre verejné obstarávanie

Resolutsioon

Rada Úradu pre verejné obstarávanie (riigihangete järelevalveasutuse nõukogu, Slovakkia), 3. augusti 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselget vastuvõetamatu.

(¹) Saabumise kuupäev: 4.8.2022.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. veebruari 2023. aasta määrus (Rada Úradu pre verejné obstarávanie eelotsusetaotlus – Slovakkia) – KONŠTRUKTA – Defence a.s. versus Úrad pre verejné obstarávanie

(Kohtuasi C-521/22 (¹), Konštrukta – Defence)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – ELTL artikkel 267 – Mõiste „kohus“ – Riigihankemenetluste riikliku järelevalveasutuse vaidlustusorgan – Sõltumatus – Kolmanda isiku staatus võrreldes asutusega, kes tegi edasikaevatud otsuse – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)

(2023/C 155/29)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: KONŠTRUKTA – Defence a.s.

Kostja: Úrad pre verejné obstarávanie

Resolutsioon

Rada Úradu pre verejné obstarávanie (riigihangete järelevalveasutuse nõukogu, Slovakkia), 3. augusti 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselget vastuvõetamatu.

(¹) Saabumise kuupäev: 4.8.2022.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Prahova (Rumeenia) 18. oktoobril 2022 – SC Bitulpetroleum Serv SRL versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Kohtuasi C-657/22)

(2023/C 155/30)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Prahova

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC Bitulpetroleum Serv SRL

Vastustaja: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Eelotsuse küsimused

1. Kas proportsionaalsuse põhimõtte ja direktiivi 2003/96/EÜ (¹) [artikli] 2 lõikega 3, [artikliga] 5 ja [artikli] 21 lõikega 1 on vastuolus sellised riigisisised sätted ja selline praktika nagu need, mida käsitletakse käesolevas kohtuasjas, mille kohaselt [kujutab] katlakütuse (kütteõli) maksulattu tagasi viimine tollikontrolli puudumisel tolliladustamisprotseduuri eeldatavat rikkumist, [mis] põhjendab gaasiõli – kütuse, mille [aktsiisi] väärtus on rohkem kui 21 korda suurem kui kütteõli aktsiis – aktsiisimääraga aktsiisi kohaldamist?
2. Kas proportsionaalsuse põhimõttega, käibemaksustamise neutraalsuse põhimõttega ja direktiivi 2006/112/EÜ (?) [artiklitega] 2, 250 ja 273 on vastuolus sellised riigisisised sätted ja selline praktika nagu need, mida käsitletakse käesolevas kohtuasjas, mille kohaselt maksustatakse käibemaksuga import, mille maksuhaldur on täiendavalt tuvastanud gaasiõli aktsiisi kujul, sanktsioonina käibemaksukohustuslase tollijärelevalvekorra täitmata jätmise eest, seetõttu, et käibemaksukohustuslane saatis maksulattu tagasi kütteõli tüüpi energiatooted, millest kliendid olid keeldunud ning millelt aktsiis oli juba tasutud, mis jäävad suletuks ning mida [ladustatakse] [uue] ostja leidmiseni?

(¹) Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Madalmaad) 14. detsembril 2022 –
*XX versus Inspecteur van de Belastingdienst***

(Kohtuasi C-782/22)

(2023/C 155/31)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Apellant: XX

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Inspecteur van de Belastingdienst

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikli 63 lõikega 1 on vastuolus niisugune õigusnorm nagu käesolevas asjas, mille kohaselt peetakse Madalmaades asuva (börsil noteeritud) äriühingu dividendide väljamaksetelt teises liikmesriigis asuvale äriühingule – mis on tulevaste maksukohustuste katmiseks mh investeerinud selle (börsil noteeritud) äriühingu osakutesse – kinni 15 % määraga maks nende väljamaksete brutosummalt, sellal kui dividendide väljamaksete korral Madalmaades asuvale äriühingule puudub muus osas samade asjaolude korral maksukohustus, sest viimasena nimetatud äriühingule kohalduva kasumimaksu maksubaasi arvestamisel võetakse arvesse kulud, mis on põhjustatud äriühingu tulevaste maksekohustuste kasvust, kusjuures see kasv vastab pea täies ulatuses osade väärtuse (positiivsele) muutusele, ka siis kui dividendide saamine kui niisugune ei too endaga kaasa nimetatud kohustuste väärtuse muutust?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Finanzgericht Hamburg* (Saksamaa) 28. detsembril 2022 –
*G.A. versus Hauptzollamt Braunschweig***

(Kohtuasi C-791/22, Hauptzollamt Braunschweig)

(2023/C 155/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: G.A.

Vastustaja: Hauptzollamt Braunschweig

Eelotsuse küsimus

Kas on rikutud direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, eelkõige selle artikleid 30 ja 60, kui riigisisene säte näeb ette määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽²⁾ artikli 215 lõike 4 analoogia alusel kohaldamise impordikäibemaksu suhtes?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Hispaania)
12. jaanuaril 2023 – Eventmedia Soluciones SL versus Air Europa Líneas Aéreas SAU**

(Kohtuasi C-11/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 155/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Eventmedia Soluciones SL

Vastustaja: Air Europa Líneas Aéreas SAU

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) [nr 261/2004] ⁽¹⁾ artiklis 15 viidatud keelatud erandiks võib pidada seda, kui lennuveolepingusse lisatakse selline klausel nagu käesoleval juhul, kuna see piirab vedaja kohustusi, piirates reisijate võimalust teostada nõude loovutamise kaudu lennu tühistamisest tulenevat hüvitisõigust?
2. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõiget 1 koostoimes artikli 5 lõike 1 punktiga c ja artikli 5 lõikega 3 võib tõlgendada nii, et lennu tühistamise eest hüvitise maksmise kohustus, mis lasub tegutseval lennuettevõtjal, on määrusega pandud kohustus, mis ei olene sellest, kas reisijaga on sõlmitud veoleping, ega sellest, kas lennuettevõtja rikub tahtlikult lepingutingimusi?

Teiseks, kui leitakse, et märgitud tingimus ei ole vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artiklile 15 keelatud erand või kui väidetakse, et õigus hüvitisele on lepingulist laadi, palutakse vastust järgmisele eelotsuse küsimusele:
3. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta [direktiivi] 93/13/EMÜ (ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽²⁾) artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kes menetleb hagi, mis käsitleb määruse (EÜ) [nr 261/2004] artikli 7 lõikes 1 ette nähtud lennu tühistamisest tuleneva hüvitisõiguse nõuet, peab omal algatusel kontrollima seda, kas on ebaõiglane veolepingus sisalduv tingimus, mis ei luba reisijal loovutada oma õigusi, kui hagi esitab õiguse saaja, kes erinevalt õiguse loovutajast ei ole tarbija ja kasutaja?
4. Kui omal algatusel kontrollimine on asjakohane, siis kas kohustuse teavitada tarbijat ja tuvastada, kas ta viitab tingimuse ebaõiglusele või on sellega nõus, võib jätta tähelepanuta, kui tarbija on oma nõude lõplikult loovutanud, minnes vastuollu tingimusega, mis võib olla ebaõiglane ja ei luba nõude loovutamist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT erivaljaanne 07/08, lk 10).

⁽²⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Poola)
18. jaanuaril 2023 – F S.A. versus Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej**

(Kohtuasi C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej)

(2023/C 155/34)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: F S.A.

Vastustaja: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (⁽¹⁾), eelkõige selle direktiivi artikli 29 lõiget 1 koosmõjus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 18, 49 ja 63 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigi õigusnormides kehtestatakse sellised formaalsed nõuded nagu põhikohtuasjas seoses tulumaksuvabastuse kasutamise ühisinvesteeringu ettevõtjate poolt, kelle asukoht on muus Euroopa Liidu liikmesriigis kui Poola Vabariik või muus Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvas riigis, ehk nõue, et neid asutusi peavad valitsema välised üksused, kes tegutsevad oma asukohariigi finantsjärelevalveasutuse tegevusloa alusel?

(¹) ELT 2009, L 302, lk 32.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. jaanuaril 2023 – ND versus DR (Kohtuasi C-21/23, Lindenapotheke)

(2023/C 155/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: ND

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: DR

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse (⁽¹⁾) VIII peatüki sätetega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis – lisaks sellele, et need annavad määruse järelevalve ja täitmise pädevusega järelevalveasutustele sekkumisõiguse ning andmesubjektidele õiguskaitsevõimalused – annavad isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumise korral konkurentidele õiguse esitada rikkuja vastu ebaausate kaubandustavade keelule tuginedes hagi tsiviilkohtusse?
2. Kas andmed, mille sisestavad veebipõhisel müügiplatvormil müüjana tegutseva apteegi kliendid müügiplatvormile, kui nad tellivad ravimeid, mida võib küll müüa ainult apteegis, kuid mis ei ole retseptiravimid, (kliendi nimi, tarneaadress ja tellitud apteegiravimi isikustamiseks vajalikud andmed), on terviseandmed isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõike 1 tähenduses ning tervislikku seisundit käsitlevad andmed isikuandmete kaitse direktiivi (⁽²⁾) artikli 8 lõike 1 tähenduses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 55).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg)
23. jaanuaril 2023 – FV versus Caisse pour l'avenir des enfants**

(Kohtuasi C-27/23, Hocinx) ⁽¹⁾

(2023/C 155/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: FV

Vastustaja: Caisse pour l'avenir des enfants

Eelotsuse küsimus

Kas võrdsed kohtlemise põhimõttega, mis on tagatud ELTL artikliga 45, määruse (EL) nr 492/2011 ⁽²⁾ artikli 7 lõikega 2, määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽³⁾ artikliga 67 ning määruse (EÜ) nr 987/2009 ⁽⁴⁾ artikliga 60, on vastuolus see, kui liikmesriigi õigusnormide kohaselt ei või piirialatöötajad saada peretoetust, mis on seotud nende töötamisega selles liikmesriigis, laste eest, kelle elukoht on kohtuotsusega määratud nende juurde, kuigi kõigil lastel, kellele on kohtuotsusega elukoht määratud ja kes elavad selles liikmesriigis, on õigus sellele toetusele, mida makstakse füüsilisele või juriidilisele isikule, kes on lapse hooldaja ning kelle juures on lapse alaline elukoht, kus laps tegelikult ja püsivalt elab? Kas selle küsimuse vastust võib mõjutada asjaolu, et piirialatöötaja peab seda last ülal?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud. See ei vasta ühegi menetlusosalise tegelikule nimele.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT 2011, L 141, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT 2009, L 284, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 24. jaanuaril 2023 – AA AG
versus VM, AG GmbH**

(Kohtuasi C-33/23, Schwarzder) ⁽¹⁾

(2023/C 155/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Apellant: AA AG

Vastustajad apellatsioonimenetluses: VM, AG GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽²⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a koostoimes 21. juuni 1999. aasta Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppega, mida on muudetud ühenduse/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee 26. novembri 2010. aasta otsusega nr 2/2010 ⁽³⁾, tuleb tõlgendada nii, et kahest lennust koosnev lend väljumisega Šveitsi Konföderatsiooni territooriumil, vahemaandumisega liikmesriigi territooriumil ja lõppsihtkohaga kolmanda riigi territooriumil (mida teostab ühenduse lennuettevõtja) kuulub määruse nr 261/2004 kohaldamisalasse?

2. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 1 punkti b koostoimes 21. juuni 1999. aasta Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppega, mida on muudetud otsusega nr 2/2010, tuleb tõlgendada nii, et kahest lennust koosnev lend väljumisega kolmanda riigi territooriumil, vahemaandumisega liikmesriigi territooriumil ja lõppsihtkohaga Šveitsi Konföderatsiooni territooriumil, mida teostab ühenduse lennuettevõtja, kuulub määruse nr 261/2004 kohaldamisalasse?

(¹) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

(³) Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe alusel loodud ühenduse/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee 26. novembri 2010. aasta otsus nr 2/2010, millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa (ELT 2010, L 347, lk 54).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Koszalinie (Poola) 24. jaanuaril 2023 – RF versus Getin Noble Bank S.A.

(Kohtuasi C-34/23, Getin Noble Bank)

(2023/C 155/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RF

Kostja: Getin Noble Bank S.A.

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (¹), artikli 70 lõige 1 puudutab ainult võimalust tagada rahaline nõue täitmise teel või ka mis tahes tagamismenetluse algatamist kriisilahendusmenetlusega hõlmatud üksuse suhtes?

(¹) ELT 2014, L 173, lk 190.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 25. jaanuaril 2023 – Agenzia delle Entrate versus PR

(Kohtuasi C-37/23, Giocevi (¹))

(2023/C 155/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Agenzia delle Entrate

Vastustaja: PR

Eelotsuse küsimus

Kas kohtumääruses Agenzia delle Entrate vs. Nuova Invincibile srl, C-82/14, EU:C:2015:510, ja 17. juuli 2008. aasta kohtuotsuses komisjon vs. Itaalia, C-132/06, EU:C:2008:412, selgitatud põhimõtetele on vastuolus selline õigusnorm, nagu tuleneb 2011. aasta seaduse nr 183 artikli 33 lõikest 28, mis võimaldab maksumaksjatel 6. aprillil 2009 Abruzzo piirkonda tabanud maavärinaga seoses saada tagasi 60 % ajavahemikul 2009. aasta aprillist kuni 2010. aasta detsembrini tasutud käibemaksust?

(¹) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) 31. jaanuaril 2023 – A, B, C, D versus MS Amlin Insurance SE

(Kohtuasi C-45/23, MS Amlin Insurance)

(2023/C 155/40)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: A, B, C, D

Kostja: MS Amlin Insurance SE

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2302 (¹), mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ, artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tagatis kõikide reisijate poolt või nimel tehtud maksete tagasimaksmiseks kehtib ka juhul, kui direktiivi artikli 12 lõikes 2 osutatud vältimatutele ja erakorralistele asjaoludele tuginedes taganeb reisija pakettreisilepingust ja reisikorraldaja tunnistatakse – pärast pakettreisilepingu nimetatud põhjusel lõppemist, kuid enne kõnealuste summade tegelikku tagasimaksmist reisijale – maksejõuetuks, mistõttu tekib reisijal rahaline kahju ja järelikult kannab ta reisikorraldaja maksejõuetuse korral majanduslikku riski?

(¹) ELT 2015, L 326, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 6. veebruaril 2023 – Y.N. versus Republika Slovenija

(Kohtuasi C-58/23, Abboudnam (¹))

(2023/C 155/41)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upravno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Y.N.

Vastustaja: Republika Slovenija

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2013/32/EL^(?) artikli 46 lõiget 4 koostoimes harta^(?) artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi menetlusnorm nagu ZMZ-1 artikli 70 lõike 1 teine lause, mis näeb kaebuse esitamiseks otsuse peale, millega pädev asutus jätab taotluse kiirendatud menetluses ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata, ette kolmepäevase õigust lõpetava tähtaja alates otsuse teatavaks tegemisest koos riigipühade ja vabade päevadega, kusjuures see tähtaeg võib lõppeda esimese järgmise tööpäeva lõpus?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) (ELT 2013, L 180, lk 60).

⁽³⁾ Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2012, C 326, lk 391).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 8. veebruaril 2023 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: S.Z.

(Kohtuasi C-67/23, W. GmbH)

(2023/C 155/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Süüdistatav: S.Z.

Kriminaalmenetluse kaasatud kolmandas isik: W. GmbH.

Muu menetlusosaline: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 194/2008⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punkti a alapunktis i sisalduvat mõistet „pärinevad Birmast/Myanmarist“ tuleb tõlgendada nii, et ükski Myanmaris kasvanud tiikpuidu järgnevalt loetletud töötlemistoi-ningutest, mis toimusid kolmandas riigis (käesoleval juhul Taiwan), ei toonud kaasa päritolu muutumist, millest tulenevalt oli asjaomase töötlemise läbinud tiikpuit endiselt „kaup, mis pärineb Birmast/Myanmarist“:

- tiikpuutüvede laasimine ja koorimine;
- tiikpuupalkide lõikamine prussideks (laasitud ja kooritud palgid, mille pindlauad on maha saetud);
- tiikpuupalkide lõikamine plankudeks või laudadeks (saematerjal)?

2. Kas määruse (EÜ) nr 194/2008 artikli 2 lõike 2 punkti a alapunktis ii sisalduvat mõistet „eksportitud Birmast/Myanmarist“ tuleb tõlgendada nii, et hõlmatud olid vaid Euroopa Liitu otse Myanmarist imporditud kaubad, millest tulenevalt jäid sätte kohaldamisalast välja kaubad, mis olid kõigepealt viidud kolmandasse riiki (käesolevas asjas Taiwan) ja sealt Euroopa Liitu toodud, ja seda olenemata sellest, kas neid töödeldi kolmandas riigis päritolu andval viisil?

3. Kas määruse (EÜ) nr 194/2008 artikli 2 lõike 2 punkti a alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi (käesolevas asjas Taiwan) väljastatud päritolusertifikaat, mille kohaselt on Myanmarist pärinev prussideks või laudadeks lõigatud tiikpuit omandanud kolmandas riigis toimunud töötlemise tulemusel kolmanda riigi päritolu, ei ole määruse (EÜ) nr 194/2008 artikli 2 lõikega 2 kehtestatud impordikeelu rikkumise hindamisel siduv?

(¹) Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 194/2008, millega uuendatakse piiravaid meetmeid Birma/Myanmari suhtes ja muudetakse need rangemaks ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 817/2006 (ELT 2006, L 66, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Figarois Törvényszék (Ungari) 14. veebruaril 2023 – FJ versus Agrárminiszter

(Kohtuasi C-79/23, Kaszámás (¹))

(2023/C 155/43)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Figarois Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Apellant: FJ

Vastustaja: Agrárminiszter

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (²) artiklis 35 esitatud eeskirjade eiramise tuvastamise mõistet saab kohaldada, kui tõlgendatakse ja kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1122/2009 (³) artikli 58 kolmandat lõiku?
2. Kui vastus eelmise küsimusele on jaatav, siis kas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklis 35 esitatud eeskirjade eiramise tuvastamise mõistet tuleb tõlgendada nii, et esimese haldusliku või kohtuliku tuvastamise kalendriaastaks tuleb lugeda seda kalendriaastat, mil taotluse põhjal algatatud haldus- või kohtumenetluse menetlev asutus
 - teeb esimese tõendite kogumise toiminguga, millega tuvastatakse eeskirjade eiramine, mis on käesolevas asjas see aasta, kui koostati kohapealse kontrolli järeldusi sisaldav protokoll, või see aasta, kui
 - asutus teeb tõendite kogumise toiminguga põhjal esimese sisulise otsuse, või see aasta, kui
 - asutus teeb menetluses lõpliku, toetuse saajate hulgast väljajätmise otsuse?
3. Kas vastust eelmisele küsimusele mõjutab asjaolu, et kirjalik hinnang, mille puhul on tegu eeskirjade eiramise tuvastamisega, võidakse hiljem tagasi võtta või üle vaadata tulenevalt asjaomase isiku õigusnormis tunnustatud edasikaebamisõigusest, mitte tulenevalt haldus- või kohtumenetluslikest muudatustest?
4. Kui eeskirjade eiramise tuvastamise kalendriaasta on esimese tõendite kogumise toiminguga kalendriaasta ning kui nimetatud toiming seisnes mitmel korral läbi viidud kohapealsetes kontrollides, nagu käesoleva asja puhul, siis kas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklis 35 osutatud esimese tõendite kogumise toiminguga mõistet tuleb tõlgendada nii, et see on esimene asutusepoolne kohapealne kontroll või on see viimane asutusepoolne kohapealne kontroll, milles võeti samuti arvesse asjaomase isiku märkusi ja tema esitatud tõendeid?

5. Juhul, kui vastus küsimusele on eitav, siis kas see muudab midagi eeskirjade eiramise tuvastamise eelnevalt määratletud sisus, mida tuleb võtta arvesse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 58 kolmanda lõigu kohaldamisel?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ ELT 2005, L 209, lk 1.

⁽³⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 14. veebruaril 2023 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: V. S

(Kohtuasi C-80/23, Ministerstvo na vatreshnite raboti)

(2023/C 155/44)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Kahtlustatav

V. S

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2016/680 ⁽¹⁾ artiklis 10 sätestatud „rangelt vajalikkuse“ kontrollimise nõue, nagu Euroopa Kohus on seda tõlgendanud [26. jaanuari 2023. aasta otsuse Ministerstvo na vatreshnite raboti, C-205/21 ⁽²⁾], punktis 133, on täidetud, kui see kontroll viiakse läbi üksnes isiku ametlikult kahtlustatavaks tunnistamise määruse ja kirjaliku avalduse alusel, millega isik keeldub andmast nõusolekut oma biomeetriliste ja geneetiliste andmete kogumiseks, või on vajalik, et kohtule oleks esitatud kõik toimiku materjalid, mis tehakse riigisisese õiguse kohaselt kohtule kättesaadavaks seoses taotlusega anda luba füüsiliste isikute õigussfääri riivet põhjustavate uurimistoimingute tegemiseks, kui see taotlus esitatakse kriminaalasjas?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas kohus, kellele on toimik kättesaadavaks tehtud, võib seoses „rangelt vajalikkuse“ hindamisega vastavalt direktiivi 2016/680 artiklile 10 koostoimes artikli 6 punktiga a kontrollida ka seda, kas esineb tõsine alus arvata, et kahtlustatav on kahtlustuses märgitud kuriteo toime pannud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT 2016, L 119, lk 89).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2023:49.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 15. veebruaril 2023 – E.N.I., Y.K.I. versus HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Kohtuasi C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung)

(2023/C 155/45)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: E.N.I., Y.K.I.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 ⁽¹⁾ lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II määrus“) artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et sellist riigisest õigusnormi, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis näeb ette, et mittevaralise kahju eest makstava hüvitise suuruse kindlaksmääramisel kohaldatakse juhtudel, mil lähedaste pereliikmete surma on põhjustanud õigusrikkumine, liikmesriigi õiguse aluspõhimõtet nagu õigluse põhimõte, saab käsitada imperatiivse sättena viidatud artikli tähenduses?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 199, lk 40.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Rootsi)
15. veebruaril 2023 – Parfümerie Akzente GmbH versus KTF Organisation AB**

(Kohtuasi C-88/23, Parfümerie Akzente)

(2023/C 155/46)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Parfümerie Akzente GmbH

Vastustaja: KTF Organisation AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2000/31/EÜ ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 2 tuleb liidu õigust ja selle tõhusat rakendamist arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisene õigus, mille kohaselt ei kohaldata kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid riigiseseid õigusnorme, sealhulgas direktiivi 2005/29/EÜ ⁽²⁾ ülevõtvaid riigiseseid õigusnorme, kui teenuseosutaja on asutatud teises liikmesriigis ja osutab infoühiskonna teenuseid sealt ning puuduvad tingimused, mis võimaldaksid kohaldada direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõiget 4 ülevõtva riigisestest õigusnormidest tulenevaid erandeid.
2. Kas kooskõlastatud valdkond hõlmab direktiivi 2000/31/EÜ kohaselt sellise toote turustamist müüja veebisaidil ja internetimüüki, mis on väidetavalt märgistatud viisil, mis on vastuolus ostja liikmesriigis selliste kaupade suhtes kohaldatavate nõuetega?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, jäävad direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punkti h alapunkti ii kohaselt kooskõlastatud valdkonnast välja ka kaupade tarne ja kaupade eneste suhtes esitatavad nõuded ka siis, kui kaupade tarnimine on turustamise ja internetimüügi vajalik etapp, või tuleb kaupade tarnimist pidada turustamist ja internetimüüki toetavaks ning neist lahutamatuks osaks?

4. Millist kaalu, kui üldse, omab küsimuste 2 ja 3 analüüsimisel asjaolu, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded tulenevad riigisisestest õigusnormidest, millega võetakse üle ja täiendatakse valdkondlikke liidu õigusakte, sealhulgas direktiivi 75/324/EMÜ⁽³⁾ artikli 8 lõiget 2 ja määruse nr 1223/2009⁽⁴⁾ artikli 19 lõiget 5, ning mis tähendab, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded peavad olema täidetud selleks, et kaupu oleks võimalik liikmesriigis turule lasta või lõpptarbijatele tarnida?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infohiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 12/02, lk 118).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).

(³) Nõukogu 20. mai 1975. aasta direktiiv aerosooli käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1975, L 147, lk 40; ELT eriväljaanne 13/02, lk 192).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT 2009, L 342, lk 59).

PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-275/19: PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi C-99/23 P)

(2023/C 155/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PNB Banka AS (esindaja: Rechtsanwalt O. Behrends)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpank (EKP), Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada kehtetuks 14. veebruari 2019. aasta kirjaga teatavaks tehtud EKP otsus viia apellandi ruumides läbi kohapealne kontroll;
- mõista EKP-lt välja apellandi kohtukulud ja käesoleva apellatsioonmenetluse kulud, ja
- ulatuses, milles Euroopa Kohus ei saa asjas teha sisulist otsust, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud menetlusnormi, kuna Üldkohus ei pööranud nõuetekohast tähelepanu apellandi esindatuse küsimusele Üldkohtu menetluse kontekstis.

Üldkohus eksis, kui ta eeldas, et küsimus seoses Üldkohtu toimuva menetluse terviklikkusega ei ole probleem, kui saab väita, et seda probleemi ei oleks, kui Läti täidaks oma kohustusi. Seetõttu rikkus Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt ei või õiguskaitse olla üksnes teoreetiline ja näiline, ning rikkus sellega harta artiklit 47.

PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-301/19: PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi C-100/23 P)

(2023/C 155/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PNB Banka AS (esindaja: *Rechtsanwalt* O. Behrends)

Teine menetlusosaline: Euroopa Keskpang (EKP)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada kehtetuks 1. märtsi 2019. aasta kirjaga teatavaks tehtud EKP otsus liigitada apellant tema otsese järelevalve alla kuuluvaks oluliseks üksuseks;
- mõista EKP-lt välja apellandi kohtukulud ja käesoleva apellatsioonmenetluse kulud, ja
- ulatuses, milles Euroopa Kohus ei saa asjas teha sisulist otsust, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud menetlusnormi, kuna Üldkohus ei pööranud nõuetekohast tähelepanu apellandi esinatuse küsimusele Üldkohtu menetluse kontekstis.

Üldkohus eksis, kui ta eeldas, et küsimus seoses Üldkohtu toimuva menetluse terviklikkusega ei ole probleem, kui saab väita, et seda probleemi ei oleks, kui Läti täidaks oma kohustusi. Seetõttu rikkus Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt ei või õiguskaitse olla üksnes teoreetiline ja näiline, ning rikkus sellega harta artiklit 47.

PNB Banka ASi 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-330/19: PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi C-101/23 P)

(2023/C 155/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PNB Banka AS (esindaja: *Rechtsanwalt* O. Behrends)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpang (EKP), Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada kehtetuks 21. märtsi 2019. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsus, milles EKP otsustas esitada vastuväite B-s olulise osaluse omandamisele;

- mõista EKP-lt välja apellandi kohtukulud ja käesoleva apellatsioonmenetluse kulud;
- ulatuses, milles Euroopa Kohus ei saa asjas teha sisulist otsust, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud menetlusnormi, kuna Üldkohus ei pöranud nõuetekohast tähelepanu apellandi esindatuse küsimusele Üldkohtu menetluse kontekstis.

Üldkohus eksis, kui ta eeldas, et küsimus seoses Üldkohtu toimuva menetluse terviklikkusega ei ole probleem, kui saab väita, et seda probleemi ei oleks, kui Läti täidaks oma kohustusi. Seetõttu rikkus Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt ei või õiguskaitse olla üksnes teoreetiline ja näiline, ning rikkus sellega harta artiklit 47.

PNB Banka ASI 20. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda) 7. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-230/20: PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi C-102/23 P)

(2023/C 155/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: PNB Banka AS (esindaja: *Rechtsanwalt O. Behrends*)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpang (EKP), Läti Vabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada kehtetuks EKP 17. veebruari 2020. aasta otsus ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016 tunnistada kehtetuks apellandile krediidasutusena tegutsemiseks antud tegevusluba;
- mõista EKP-lt välja apellandi kohtukulud ja käesoleva apellatsioonmenetluse kulud, ja
- ulatuses, milles Euroopa Kohus ei saa asjas teha sisulist otsust, saata kohtuasi tagasi Üldkohtule.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb kahele väitele.

Esimese väite kohaselt eksis Üldkohus, kui ta käsitles apellandi esindatuse küsimust. See väide koosneb kolmest osast.

Esiteks tegi Üldkohus vea, kui ta jättis käsitlemata tegevusloa kehtetuks tunnistamise menetluse esimese osa, nimelt otsuse ettevalmistamise pädeva riigiasutuse poolt.

Teiseks tegi Üldkohus vea seoses 5. novembri 2019. aasta kohtuotsusega EKP jt vs. Trasta Komerbanka jt (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923), käsitledes seda kohtuotsust nii, nagu oleks see muutnud seadust, ja seega jättes arvesse võtmata, et EKP pidi selles kohtuotsuses välja toodud põhimõtete järgimiseks oma varasema vea parandama.

Kolmandaks tegi Üldkohus vea, kui ta hindas EKP tegutsemist pärast seda, kui EKP oli muutnud oma seisukohta pärast 5. novembri 2019. aasta kohtuotsuse EKP jt vs. Trasta Komerbanka jt (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923) kuulutamist. EKP ei täitnud Euroopa Kohtu otsust heauskselt.

Teise väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuses rikutud menetlusnormi, kuna Üldkohus ei pööranud nõuetekohast tähelepanu apellandi esindatuse küsimusele Üldkohtu menetluse kontekstis.

Üldkohus eksis, kui ta eeldas, et küsimus seoses Üldkohtu toimiva menetluse terviklikkusega ei ole probleem, kui saab väita, et seda probleemi ei oleks, kui Läti täidaks oma kohustusi. Seetõttu rikkus Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt ei või õiguskaitse olla üksnes teoreetiline ja näiline, ning rikkus sellega harta artiklit 47.

**Trasta Komerbanka AS-i 15. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
30. septembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-698/16: Trasta Komerbanka jt versus EKP**

(Kohtuasi C-103/23 P)

(2023/C 155/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Trasta Komerbanka AS (esindaja: A. Rasa)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank, Läti Vabariik, Euroopa Komisjon, Ivan Fursin, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- mõista EKP-lt välja rahaline hüvitis kahju eest, mis tekitati apellandile EKP otsusega tunnistada 3. märtsil 2016 kehtetuks apellandi tegevusluba ja sellega seotud käitumisega, mida on kirjeldatud apellatsioonkaebuses;
- määrata varalise kahju suuruseks vähemalt 162 miljonit eurot, millele lisandub tasandusintress, mida arvestatakse alates 3. märtsist 2016 kuni käesolevas asjas kohtuotsuse tegemiseni, ning vastav viivitusintress, mida arvestatakse alates kohtuotsuse tegemisest kuni kogu summa tasumiseni;
- mõista EKP-lt Üldkohtu kodukorra artiklite 134 ja 135 alusel välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus pani vaidlustatud kohtuotsuses toime mitu menetlusnormi rikkumist, mis on vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise aluseks.

Arvestades, et esinevad kahtlused selle suhtes, et O. Behrendsil oli huvide konflikt, kui ta esindas Üldkohtus nii Trasta Komerbanka ASi kui ka teisi apellante, siis tuleb asuda seisukohale, et rikutud on apellandi õigust õiglasele kohtulikule arutamisele Üldkohtus.

Läti õiguse kohaselt võivad menetluses edaspidi osaleda ka Igor Buimistersi pärijad.

Kuivõrd vaidlustatud kohtuotsus määrab kindlaks Trasta Komerbanka ASi kohustuse tasuda kohtukulud, siis rikub see kolmandate isikute – Trasta Komerbanka ASi võlausaldajate – õigusi. Seega on selle kohtuotsusega rikutud kolmandate isikute õigusi, kellel ei olnud menetluses osalemise õigust.

E. Breuninger GmbH & Co. 2. märtsil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 21. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-260/21: E. Breuninger GmbH & Co. versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-124/23 P)

(2023/C 155/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: E. Breuninger GmbH & Co. (esindaja: *Rechtsanwalt R. Velte*)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 21. detsembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-260/21: Breuninger vs. komisjon osas, milles hagi jäeti rahuldamata ning E. Breuninger GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda ja mõisteti temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud;
- teha kohtuasjas sisuline otsus ja tühistada vaidlusalune otsus; teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus asjas lahendit ei tee, saata kohtuasi vastavalt Euroopa Kohtu otsusele lahendi tegemiseks tagasi Üldkohtusse, ja
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud Üldkohtu ja Euroopa Kohtu menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus põhineb neljal väitel:

Esiteks väidab apellant, et Üldkohus tõlgendas ETLT artikli 107 lõiget 1 valesti. Sätte sõnastuse ja reguleerimise eesmärgi kohaselt tuleb vaidlusaluse otsuse mõju hindamisel arvesse võtta füüsilises jaekaubanduses täielikust sulgemisest mõjutatud tootmisharude vahelist konkurentsi, mitte aga lähtuda kogu ettevõttest, sealhulgas tootmisharudest, mida täielik sulgemine ei mõjuta. Üldkohus ei võtnud arvesse, et vaidlusalune abikava toob puhtalt füüsilise jaekaubanduse eelistamisega selliste *multi channel*-müüjate nagu apellant kahjuks endaga kaasa olulise konkurentsimoontonuse nii füüsilises jaekaubanduses kui e-kaubanduses.

Teiseks rikkus Üldkohus ETLT artikli 107 lõike 3 punkti b tõlgendamisel õigusnormi. Kohus jättis arvesse võtmata, et ETLT artikli 107 lõike 3 punkti b puhul on tegemist erinormiga, mis on seotud ETLT artikli 101 lõike 1 kohaldamise tingimustega. Hindamisvea tõttu jättis Üldkohus tähelepanuta, et komisjon tegi hindamisvea, kui ta ei võtnud kontrollimisel arvesse abikava konkurentsi moonutavat mõju. Lisaks rikub abi valikulisus, mis tuleneb kohaldatud abikõlblikkuse kriteeriumist „kogu ettevõtja saamata jäänud käive“, võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna apellanti ei kohelda võrdset, kuigi teda mõjutasid „füüsilise jaekaubanduse“ tootmissektori sulgemised samal viisil kui abi saanud konkurente.

Kolmandaks tõlgendas ja subsumeeris Üldkohus valesti komisjoni ajutist raamistikku, millel põhines vaidlusalune otsus. Ajutine raamistik ei eelda, et täielikust sulgemisest mõjutatud ettevõtjate jätkusuutlikkus oleks ohus. Abi eesmärk ei ole abi vajava ettevõtja toetamine, vaid pigem puudutatud ettevõtjate ajutine toetamine, et võimaldada neil jätkata tegutsemist asjaomastes tootmisvaldkondades ning vältida kulukat ja pöördumatut restruktureerimist. Ajutine raamistik ei näe seega ette kogu ettevõtja hindamist, vaid sulgemistest puudutatud tootmisvaldkondade hindamist.

Neljandaks väidab apellant, et Üldkohus rikkus ka ETLT artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte tõlgendamisel õigusnormi. Apellant leiab, et kogu ettevõtjat hõlmaval hinnangul põhinev abikõlblikkuse kriteerium ei ole ei sobiv ega vajalik abikava eesmärgi saavutamiseks, milleks on võimaldada COVID-19 puhanguga seotud sulgemistest mõjutatud tootmissektoritel jätkata tegevust, hüvitades katmata püsikulud. Aluseks olevast abikõlblikkuse kriteeriumist põhjustatud tõsine konkurentsimoonus ei ole ka sobilik, et saavutada abikava – puudulik – eesmärk. Vaidlusaluse abikava proportsionaalsust ei saa põhjendada üksnes nõudega kasutada eelarvelisi vahendeid säästlikult, eriti kui abi püsikulude katteks antakse füüsilise jaekaubandusega tegelevatele abisaajatele, olenemata nende tootlikkusest ja kapitaliressurssidest.

**FALKE KGaA 2. märtsil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda)
21. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-306/21: FALKE KGaA versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-127/23 P)

(2023/C 155/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: FALKE KGaA (esindaja: Rechtsanwalt R. Velte)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 21. detsembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-306/21: Falke vs. komisjon osas, milles hagi jäeti rahuldamata (resolutsiooni punkt 1) ning Falke KGaA kohtukulud tema enda kanda ja mõisteti temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud (resolutsiooni punkt 1);
- teha kohtuasjas sisuline otsus ja tühistada vaidlusalune otsus; teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus asjas lahendit ei tee, saata kohtuasi vastavalt Euroopa Kohtu otsusele lahendi tegemiseks tagasi Üldkohtusse, ja
- mõista Euroopa Komisjoni välja kohtukulud Üldkohtu ja Euroopa Kohtu menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus põhineb neljal väitel:

Esiteks väidab apellant, et Üldkohus tõlgendas ETLT artikli 107 lõiget 1 valesti. Sätte sõnastuse ja reguleerimise eesmärgi kohaselt tuleb vaidlusaluse otsuse mõju hindamisel arvesse võtta füüsilises jaekaubanduses täielikust sulgemisest mõjutatud tootmisharude vahelist konkurentsi, mitte aga lähtuda kogu ettevõttest, sealhulgas tootmisharudest, mida täielik sulgemine ei mõjuta. Üldkohus ei võtnud arvesse, et vaidlusalune abikava toob puhtalt füüsilise jaekaubanduse eelistamisega selliste *multi channel*-müüjate kahjuks nagu apellant endaga kaasa olulise konkurentsimoonus nii füüsilises jaekaubanduses kui e-kaubanduses.

Teiseks rikkus Üldkohus ETLT artikli 107 lõike 3 punkti b tõlgendamisel õigusnormi. Kohus jättis arvesse võtmata, et ETLT artikli 107 lõike 3 punkti b puhul on tegemist erinormiga, mis on seotud ETLT artikli 101 lõike 1 kohaldamise tingimustega. Hindamisvea tõttu jättis Üldkohus tähelepanuta, et komisjon tegi hindamisvea, kui ta ei võtnud kontrollimisel arvesse abikava konkurentsi moonutavat mõju. Lisaks rikub abi valikulisus, mis tuleneb kohaldatud abikõlblikkuse kriteeriumist „kogu ettevõtja saamata jäänud käive“, võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna apellanti ei kohelda võrdset, kuigi teda mõjutasid „füüsilise jaekaubanduse“ tootmissektori sulgemised samal viisil kui abi saanud konkurente.

Kolmandaks tõlgendas ja subsumeeris Üldkohus valesti komisjoni ajutist raamistikku, millel põhines vaidlusalune otsus. Ajutine raamistik ei eelda, et täielikust sulgemisest mõjutatud ettevõtjate jätkusuutlikkus oleks ohus. Abi eesmärk ei ole abi vajava ettevõtja toetamine, vaid pigem puudutatud ettevõtjate ajutine toetamine, et võimaldada neil jätkata tegutsemist asjaomastes tootmisvaldkondades ning vältida kulukat ja pöördumatut restruktureerimist. Ajutine raamistik ei näe seega ette kogu ettevõtja hindamist, vaid sulgemistest puudutatud tootmisvaldkondade hindamist.

Neljandaks väidab apellant, et Üldkohus rikkus ka ETL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte tõlgendamisel õigusnormi. Apellant leiab, et kogu ettevõtjat hõlmaval hinnangul põhinev abikõlblikkuse kriteerium ei ole ei sobiv ega vajalik abikava eesmärgi saavutamiseks, milleks on võimaldada COVID-19 puhanguga seotud sulgemistest mõjutatud tootmissectoritel jätkata tegevust, hüvitades katmata püsikulud. Aluseks olevast abikõlblikkuse kriteeriumist põhjustatud tõsine konkurentsimoonus ei ole ka sobilik, et saavutada abikava – puudulik – eesmärk. Vaidlusaluse abikava proportsionaalsust ei saa põhjendada üksnes nõudega kasutada eelarvelisi vahendeid säästlikult, eriti kui abi püsikulude katteks antakse füüsilise jaekaubandusega tegelevatele abisaajatele, olenemata nende tootlikkusest ja kapitaliressurssidest.

10. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-147/23)

(2023/C 155/54)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Owsiany-Hornung ja J. Baquero Cruz)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

Euroopa Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta ⁽¹⁾ täitmiseks ega ole komisjoni niisugustest normidest teavitanud, siis on Poola Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi;
- kohustada Poola Vabariiki tasuma komisjonile põhisumma, mis vastab kahest järgmisest suuremale summale: i) 13 700 eurot päevas, korrutatuna nende päevade arvuga, mis on möödunud kõnealuses direktiivis kindlaks määratud ülevõtmistähtjast kuni rikkumise kõrvaldamiseni, või kui rikkumist ei ole kõrvaldatud, siis käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni; ii) minimaalne põhisumma 3 836 000 eurot;
- juhul, kui esimeses taandes tuvastatud rikkumine jätkub kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni, siis kohustada Poola Vabariiki tasuma komisjonile karistusmaks 53 430 eurot iga hilinetud päeva eest alates nimetatud kohtuotsuse kuupäevast kuni kuupäevani, mil Poola Vabariik on direktiivist tulenevad kohustused täitnud, ja
- mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/1937 kehtestab tõhusa süsteemi nende isikute kaitsmiseks, kes töötavad era- või avalikus sektoris või puutuvad sellega kokku, kui nad teavitavad liidu õiguse rikkumistest teatavates valdkondades. Direktiivi artikli 26 lõike 1 kohaselt olid liikmesriigid kohustatud jõustama direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Sama artikli 26 lõike 3 kohaselt olid liikmesriigid lisaks kohustatud edastama kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Komisjon saatis 27. jaanuaril 2022 Poola Vabariigile ametliku kirja. 15. juulil 2022 saatis komisjon Poola Vabariigile põhjendatud arvamuse. Sellele vaatamata ei ole Poola Vabariik ülevõtmismeetmeid veel võtnud ega komisjoni nendest teavitanud.

(¹) ELT 2019, L 305, lk 17.

14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-149/23)

(2023/C 155/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja L. Mantl)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937 (¹) ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või ei ole neist igal juhul Euroopa Komisjonile teatanud, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud talle selle direktiivi artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi;
- kohustada Saksamaa Liitvabariiki tasuma Euroopa Komisjonile põhisumma, mis vastab suuremale allpool nimetatud summadest: i) 61 600 eurot päevas, korrutatuna päevade arvuga, mis jääb direktiivis sätestatud ülevõtmistähtpäeva ja rikkumise kõrvaldamise päeva – või, kui rikkumist ei kõrvaldata, siis käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päeva – vahele, või ii) vähemalt 17 248 000 euro suurune põhisumma;
- kui esimeses punktis nimetatud rikkumine jätkub kuni käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamiseni, siis mõista Saksamaa Liitvabariigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja karistumakse 240 240 eurot päevas, alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni päevani, mil Saksamaa Liitvabariik täidab tal viidatud direktiivi kohaselt lasuvad kohustused;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagnosis, et Saksamaa Liitvabariik on jätnud täitmata kohustused, mis lasuvad tal vastavalt direktiivile 2019/1937, mille kohaselt tuleb luua niisuguste isikute tõhusa kaitse süsteem, kes töötavad era- või avalikus sektoris või on nende sektoritega seotud ning kes teavitavad liidu õiguse rikkumistest konkreetsetes valdkondades. Viidatud direktiivi artikli 26 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Direktiivi artikli 26 lõikes 3 on ette nähtud, et nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Komisjon väidab, et sätted direktiivi tervikuna ülevõtmiseks on veel jõustamata ning et neist ei ole komisjonile teatatud rohkem kui 13 kuud pärast ülevõtmise tähtaja möödumist.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta (ELT 2019, L 305, lk 17).

13. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-150/23)**

(2023/C 155/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz, F. Blanc ja T. Materne)*Kostja:* Luksemburgi Suurhertsogiriik**Hageja nõuded**

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud kõiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937⁽¹⁾ ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või ei ole neist Euroopa Komisjonile teatanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud talle selle direktiivi artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi;
- kohustada Luksemburgi Suurhertsogiriiki tasuma Euroopa Komisjonile põhisumma, mis vastab suuremale allpool nimetatud summadest: i) 900 eurot päevas, korrutatuna päevade arvuga, mis jääb direktiivis sätestatud ülevõtmistähtpäeva ja rikkumise kõrvaldamise päeva – või, kui rikkumist ei kõrvaldata, siis käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päeva – vahele, või ii) vähemalt 252 000 euro suurune põhisumma;
- kui esimeses punktis nimetatud rikkumine jätkub kuni käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamiseni, siis mõista Luksemburgi Suurhertsogiriigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja karistusmaks 3 150 eurot päevas, alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni päevani, mil Luksemburgi Suurhertsogiriik täidab tal viidatud direktiivi kohaselt lasuvad kohustused; ning
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon märgib, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivis (EL) 2019/1937, liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta, on sätestatud niisuguste isikute tõhusa kaitse süsteem, kes töötavad era- või avalikus sektoris või on nende sektoritega seotud ning kes teavitavad liidu õiguse rikkumistest konkreetsetes valdkondades.

Viidatud direktiivi artikli 26 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Sama artikli lõike 3 järgi olid liikmesriigid kohustatud kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile edastama.

Komisjon saatis Luksemburgi Suurhertsogiriigile ametliku kirja 21. jaanuaril 2022. Komisjon saatis Luksemburgi Suurhertsogiriigile põhjendatud arvamuse 15. juulil 2022. Sellest hoolimata ei ole Luksemburgi Suurhertsogiriik vastu võtnud ülevõtmismeetmeid ega neist komisjonile teatanud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta (ELT 2019, L 305, lk 17).

13. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik**(Kohtuasi C-152/23)**

(2023/C 155/57)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: M. Salyková ja J. Baquero Cruz)*Kostja:* Tšehhi Vabariik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik ei ole võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta ⁽¹⁾ ega ole komisjoni niisugustest normidest teavitanud, siis on Tšehhi Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi;
- kohustada Tšehhi Vabariiki tasuma komisjonile põhisumma, mis vastab kahest järgmisest suuremale summale: i) 4 900 eurot päevas, korrutatuna nende päevade arvuga, mis on möödunud kõnealuses direktiivis kindlaks määratud ülevõtmistähtjast kuni rikkumise kõrvaldamiseni, või kui rikkumist ei ole kõrvaldatud, siis käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni; ii) minimaalne põhisumma 1 372 000 eurot;
- juhul, kui esimeses taandes tuvastatud rikkumine jätkub kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni, siis kohustada Tšehhi Vabariiki tasuma komisjonile karistumakse 19 110 eurot iga hilinetud päeva eest alates nimetatud kohtuotsuse kuupäevast kuni kuupäevani, mil Tšehhi Vabariik on direktiivist tulenevad kohustused täitnud, ja
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/1937 kehtestab tõhusa süsteemi nende isikute kaitsmiseks, kes töötavad era- või avalikus sektoris või puutuvad sellega kokku, kui nad teavitavad liidu õiguse rikkumistest teatavates valdkondades. Direktiivi artikli 26 lõike 1 kohaselt olid liikmesriigid kohustatud jõustama direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Sama artikli 26 lõike 3 kohaselt olid liikmesriigid lisaks kohustatud edastama kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Komisjon saatis 27. jaanuaril 2022 Tšehhi Vabariigile ametliku kirja. 15. juulil 2022 saatis komisjon Tšehhi Vabariigile põhjendatud arvamuse. Sellele vaatamata ei ole Tšehhi Vabariik ülevõtmismeetmeid veel võtnud ega komisjoni nendest teavitanud.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 305, lk 17.

14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik**(Kohtuasi C-154/23)**

(2023/C 155/58)

Kohtumenetluse keel: eesti

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja L. Maran)*Kostja:* Eesti Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub, et Kohus:

- 1) tuvastaks, et kuna Eesti Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivis (EL) 2019/1937 ⁽¹⁾ liidu õiguse rikkumisest teatavate isikute kaitse kohta ja ta on jätnud nendest sätetest komisjonile teatamata, on Eesti Vabariik rikkunud nimetatud direktiivi artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi;
- 2) kohustaks Eesti Vabariiki maksma komisjonile põhisumma, mis on kahest järgnevast suurem: i) päevaraha 600 eurot, mis on korrutatud ülevõtmistähtjale järgneva päeva ja rikkumise kõrvaldamise päeva või selle puudumisel kohtuotsuse kuulutamise päeva vahele jäävate päevade arvu vahega; ii) minimaalne ühekordne summa 168 000 eurot;
- 3) juhul, kui punktis 1 tuvastatud rikkumine jätkub kuni käesolevas menetluses tehtava kohtuotsuse tegemise kuupäevani, mõistaks Eesti Vabariigilt komisjonile välja karistusmaksu 2 340 eurot iga viivitatud päeva kohta alates selle otsuse tegemise kuupäevast kuni kuupäevani, mil Eesti Vabariik täidab oma direktiivist tulenevad kohustused; ja
- 4) mõistaks kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiviga (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumistest teatavate isikute kaitse kohta luuakse tõhus kaitsesüsteem isikutele, kes töötavad era- või avalik-õiguslikus asutuses või kes on selliste organisatsioonidega ühenduses ja kes teatavad liidu õiguse rikkumistest teatud valdkondades.

Vastavalt direktiivi artikli 26 lõikele 1 pidid liikmesriigid jõustama selle järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Samuti pidid liikmesriigid viivitamata edastama komisjonile vastuvõetud meetmete teksti.

Kuna komisjon ei saanud Eestilt teatist direktiivi järgimiseks vajalike sätete vastuvõtmise kohta, saatis ta 27. jaanuaril 2022 Eestile märgukirja. Kuna Eesti Vabariik direktiivi ülevõtmisest ei teatanud, saatis komisjon Eestile oma 15. juuli 2022 kirjaga põhjendatud arvamuse, milles kutsutakse Eestit direktiivi järgimiseks vajalikud meetmed üle võtma kahe kuu jooksul alates põhjendatud arvamuse teatavakstegemisest.

Eesti Vabariik ei ole direktiivi täielikuks ülevõtmiseks vajalikke meetmeid vastu võtnud ja ei ole neist komisjonile teatanud.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 305, lk 17

14. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari Vabariik

(Kohtuasi C-155/23)

(2023/C 155/59)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja A. Tokár)

Kostja: Ungari Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et Ungari on jätnud täitmata talle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937, liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta ⁽¹⁾, artikli 26 lõigetest 1 ja 3 tulenevad kohustused, sest ta ei ole vastu võtnud selles direktiivis sätestatu rakendamiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme ega ole neist Euroopa Komisjonile teatanud;
- 2) kohustada Ungarit tasuma Euroopa Komisjonile põhisumma, mis vastab suuremale allpool nimetatud summadest:
 - i) 3 500 eurot päevas, korrutatuna päevade arvuga, mis jääb direktiivis sätestatud ülevõtmistähtpäeva ja rikkumise kõrvaldamise päeva – või, kui rikkumist ei kõrvaldata, siis käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päeva – vahele, või ii) vähemalt 980 000 euro suurune põhisumma;
- 3) kui esimeses punktis nimetatud rikkumine jätkub kuni käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamiseni, siis mõista Ungarilt Euroopa Komisjoni kasuks välja karistusmaks 13 650 eurot päevas, alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni päevani, mil Ungari täidab tal viidatud direktiivi kohaselt lasuvad kohustused;
- 4) mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivis (EL) 2019/1937, liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta, on sätestatud niisuguste isikute tõhusa kaitse süsteem, kes töötavad era- või avalikus sektoris või on nende sektoritega seotud ning kes teavitavad liidu õiguse rikkumistest konkreetsetes valdkondades. Viidatud direktiivi artikli 26 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. detsembriks 2021. Sama artikli lõikes 3 on ette nähtud, et nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Komisjon saatis Ungarile ametliku kirja 27. jaanuaril 2022 ja põhjendatud arvamuse 22. juulil 2022. Sellest hoolimata ei ole Ungari vastu võtnud viidatud direktiivis sätestatu rakendamiseks vajalikke sätteid ega neist komisjonile teatanud.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 305, lk 17.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Sánchez-Gavito León versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-100/21) ⁽¹⁾

(Puuviillasektori rahvusvaheline nõuandekomitee – Otsus (EL) 2017/876 – Sellise rahvusvahelise organisatsiooni personal, millega liit on ühinenud – Kokkulepe hageja lahkumise tingimuste üle – Tegevusetushagi – Toimingu tegemise üleskutse osaline puudumine – Kaebeõiguse puudumine – Vastuvõetamatus – Vastutus – Põhjuslik seos)

(2023/C 155/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Virginia, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. Veissiere)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Antoniadis, M. Bauer ja A. Boggio-Tomasaz), Euroopa Komisjon (esindajad: T. Lilamand ja M. Monfort)

Ese

Hageja palub ETLT artiklite 265 ja 268 alusel esitatud hagi esiteks tuvastada Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni õigusvastane tegevusetus, kuna need institutsioonid jätsid õigusvastaselt reageerimata neile ametlikult adresseeritud üleskutsele hageja poolt, kes on Hispaania kodanik ja endine ametnik puuvillasektori rahvusvahelises nõuandekomitees (ICAC), millega liit ühines 18. mai 2017. aasta nõukogu otsusega (EL) 2017/876 Euroopa Liidu ühinemise kohta puuvillasektori rahvusvahelise nõuandekomiteega (ICAC) (ELT 2017, L 134, lk 23), ning teiseks mõista tema kasuks välja hüvitis kahju eest, mis talle tekkis nõukogu, komisjoni ja nende teenistujate käitumise tõttu, sest viimased ei tegutsenud, kuigi nad olid teadlikult sellest, et ICACi tegevdirektor ahistas hagejat ja ei järginud selle kokkuleppe tingimusi, mis puudutasid hageja lahkumist ICACi sekretariaadist, ning seetõttu, et hagejal puudusid oma nõuete esitamiseks õiguskaitsevahendid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja María del Carmen Sánchez-Gavito Leónilt.

⁽¹⁾ ELT C 182, 10.5.2021.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Bulgaaria versus komisjon

(Kohtuasi T-235/21) ⁽¹⁾

(EAGF ja EAFRD – Rahastamisest välja jäetud kulud – Bulgaaria kantud kulud – Edendusmeetmed – OLAFi uurimisaruanne – Vastavuse kontroll – Põhjemiskohustus)

(2023/C 155/61)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: T. Mitova ja L. Zaharieva)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Koleva, J. Aquilina ja A. Sauka)

Ese

Bulgaaria Vabariik palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada komisjoni 17. veebruari 2021. aasta rakendusotsus (EL) 2021/261, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2021, L 59, lk 10), teatavate Bulgaaria Vabariigi kantud kulude osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bulgaaria Vabariigilt.

(¹) ELT C 263, 5.7.2021.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Sympatex Technologies versus EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside)

(Kohtuasi T-372/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi Sympathy Inside taotlus – Euroopa Liidu varasem sõnamärk INSIDE. – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüid määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine – Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 teise lõigu punkt a (nüüid määruse 2017/1001 artikli 18 lõike 1 teise lõigu punkt a) – Eristusvõime muutumise puudumine)

(2023/C 155/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sympatex Technologies GmbH (Unterföhring, Saksamaa) (esindaja: advokaat E. Strauß)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: G. Predonzani ja D. Gája)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Liwe Española, SA (Puente Tocinos, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Pérez Lluna)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, millega hageja palub tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 26. aprilli 2021. aasta otsuse (asi R 1777/2018-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Sympatex Technologies GmbH kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 329, 16.8.2021.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Assaad versus nõukogu(Kohtuasi T-426/21) ⁽¹⁾**(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Süüria vastu suunatud piiravad meetmed – Rahaliste vahendite külmutamine – Hindamisvead – Tagasiulatus – Õiguspärane ootus – Õiguskindlus – Seadusjõud)**

(2023/C 155/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja*: Nizar Assaad (Beirut, Liibanon) (esindajad: M. Lester, KC, ning solicitors G. Martin ja C. Enderby Smith)*Kostja*: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: T. Haas ja M. Bishop)**Ese**

Hageja palub oma ETL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada teda puudutavas osas nõukogu 6. mai 2021. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2021/751, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 160, lk 115), nõukogu 6. mai 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/743, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2021, L 160, lk 1), nõukogu 30. mai 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/849, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2022, L 148, lk 52), ja nõukogu 30. mai 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2022, L 148, lk 8).

Resolutsioon

1. Tühistada Nizar Assaadi puudutavas osas nõukogu 6. mai 2021. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2021/751, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, nõukogu 6. mai 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/743, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, nõukogu 30. mai 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/849 millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, ja nõukogu 30. mai 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias.
2. Jätta otsuse 2022/849 tagajärjed N. Assaadi suhtes kehtima kuni apellatsioonkaebuse esitamise tähtaja möödumiseni või, kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis apellatsioonkaebuse võimaliku rahuldamata jätmiseni.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

⁽¹⁾ ELT C 338, 23.8.2021.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Société des produits Nestlé versus EUIPO – The a2 Milk Company (A 2)

(Kohtuasi T-759/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk A 2 – Varasem rahvusvaheline registreering – Kujutismärk THE a2 MILK COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2023/C 155/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Jaeger Lenz ja J. Thomsen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Nicolás Gómez ja M. Eberl)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: The a2 Milk Company Ltd (Auckland, Uus-Meremaa) (esindajad: advokaadid M. Hawkins, T. Dolde ja C. Zimmer)

Ese

Hagi, mis on esitatud ETL artikli 263 alusel ja milles hageja esitab nõude tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 15. oktoobri 2021. aasta otsus (asi R 2447/2020-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja La Société des produits Nestlé SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – SE versus komisjon

(Kohtuasi T-763/21) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Töölevõtmise – Komisjoni pilootprogramm noorempetsialistide töölevõtmiseks – Kandidatuuri tagasilükkamine – Vastuvõetavuse kriteeriumid – Maksimaalse kolmeaastase töökogemuse kriteerium – Võrdne kohtlemine – Vanuse alusel diskrimineerimine)

(2023/C 155/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SE (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Schima, L. Vernier ja I. Melo Sampaio)

Ese

Hageja palub oma ETL artikli 270 alusel esitatud hagis esiteks tühistada Euroopa Komisjoni 23. aprilli 2021. aasta otsus, millega komisjon lükkas tagasi hageja kandidatuuri pilootprojekti „Noorempetsialistid“, ja teiseks hüvitada hagejale selle otsusega tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja SE-lt.

(¹) ELT C 73, 14.2.2022.

Üldkohtu 8. märsi 2023. aasta otsus – PS versus EIP

(Kohtuasi T-65/22) (¹)

(Avalik teenistus – EIP töötajad – Sotsiaalkindlustus – Õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustus – Täielik ja püsiv töövõimetus – Kutsehaigus – Kindlustusandjaga sõlmitud leping – Nende kohustuste ulatus, mis jäävad EIP kanda)

(2023/C 155/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PS (esindaja: advokaat S. Orlandi)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: K. Carr ja E. Manoukian, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Hageja palub oma ETL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud hagis esiteks tühistada Euroopa Investeerimispanka (EIP) 12. juuli 2021. aasta otsus selles osas, milles pank keeldus talle tasumast 233 500 eurot mittevahalise ja vahalise kahju eest; teiseks mõista EIP-lt hageja kasuks välja hüvitus tema väidetava kutsehaiguse alusel, ja kolmandaks mõista EIP-lt välja 24 000 eurot väidetava mittevahalise kahju hüvitamiseks, arvestades hageja terviseseisundit.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja PS-ilt.

(¹) ELT C 128, 21.3.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Novasol versus ECHA

(Kohtuasi T-70/22) (¹)

(REACH – Tasu aine registreerimise eest – Vähendatud tasumäärad väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks – Ettevõtja suurust puudutava deklaratsiooni kontrollimine ECHA poolt – Nõue esitada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate staatust kinnitavad tõendid – Teatavate dokumentide esitamisest keeldumine – Otsus, millega nõutakse sisse tasumisele kuuluva tasu maksmata osa ja määratakse haldustasu – Mõiste „seotud ettevõtja“ – Soovitused 2003/361/EÜ – Põhjendamiskohustus)

(2023/C 155/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Novasol (Kraainem, Belgia) (esindajad: advokaadid C. Alter ja G. Bouton)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: F. Becker, S. Mahoney ja M. Heikkilä, keda abistas advokaat A. Guillerme)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada Euroopa Kemikaaliamenti (ECHA) 25. novembri 2021. aasta otsuse SME D (2021) 8531-DC, milles tuvastati, et hageja ei esitanud tõendeid, mis on vajalikud talle keskmise suurusega ettevõtjatele ette nähtud vähendatud tasu kohaldamiseks, ja kohustati teda seetõttu maksma vahe juba makstud tasu ja suurettevõtjatele kohaldatava tasu vahel ning haldustasu summas 19 900 eurot.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Novasolilt.

⁽¹⁾ ELT C 138, 28.3.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kande Mupompa versus nõukogu

(Kohtuasi T-90/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)

(2023/C 155/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Lejeune ja B. Driessen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulud välja Alex Kande Mupompalt.

⁽¹⁾ ELT C 148, 4.4.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Amisi Kumba versus nõukogu(Kohtuasi T-92/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)

(2023/C 155/69)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargo rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulud välja Gabriel Amisi Kumbalt.

⁽¹⁾ ELT C 148, 4.4.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Ramazani Shadary versus nõukogu(Kohtuasi T-93/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Nende faktiliste ja õiguslike asjaolude muutumine, mille alusel piiravad meetmed võeti)

(2023/C 155/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Lejeune ja B. Driessen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Tühistada Emmanuel Ramazani Shadary't puudutavas osas nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsus (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid, ja nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9.
2. Mõista kohtulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

(¹) ELT C 148, 4.4.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kanyama versus nõukogu

(Kohtuasi T-95/22) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamise – Liikmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamise – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)

(2023/C 155/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M.-C. Cadillac ja S. Lejeune)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulud välja Célestin Kanyamalt.

(¹) ELT C 148, 4.4.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Kampete versus nõukogu(Kohtuasi T-96/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Lükmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)

(2023/C 155/72)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ilunga Kampete (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen ja M.-C. Cadilhac)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulud välja Ilunga Kampetelt.

⁽¹⁾ ELT C 148, 4.4.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Boshab versus nõukogu(Kohtuasi T-98/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses olukorraga Kongo Demokraatlikus Vabariigis – Rahaliste vahendite külmutamine – Lükmesriikide territooriumile lubamise piirang – Hageja nime jätmise puudutatud isikute loeteludesse – Õigus olla ära kuulatud – Loeteludesse kandmise ja sinna jätmise põhjendatuse tõendamine – Ilmne hindamisviga – Piiravate meetmete võtmise aluseks olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude püsimine)

(2023/C 155/73)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongo Demokraatlik Vabariik) (esindaja: advokaadid T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme ja T. Payan)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Lejeune ja B. Driessen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja tühistada teda puudutavas osas esiteks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta otsuse (ÜVJP) 2021/2181, millega muudetakse otsust 2010/788/ÜVJP, mis käsitleb Kongo Demokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2021, L 443, lk 75), ja teiseks nõukogu 9. detsembri 2021. aasta rakendusmääruse (EL) 2021/2177, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 1183/2005 (millega kehtestatakse Kongo Demokraatliku Vabariigi suhtes kehtestatud relvaembargot rikkuvate isikute vastu suunatud teatud eripiirangud) artiklit 9 (ELT 2021, L 443, lk 3).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulud välja Évariste Boshabilt.

(¹) ELT C 148, 4.4.2022.

**Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Gönenç versus EUIPO – Solar
(termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR)**

(Kohtuasi T-172/22) (¹)

**(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi TERMORAD
ALUMINIUM PANEL RADIATOR taotlus – Varasem Beneluxi sõnamärk THERMRAD – Suhteline
keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)**

(2023/C 155/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Salim Selahaddin Gönenç (Konya, Türgi) (esindaja: advokaat V. Martín Santos)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja J. Ivanauskas)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Solar A/S (Vejen, Taani) (esindaja: advokaadid L. Elmgaard Sørensen)

Ese

Hagi, mis on esitatud ELTL artikli 263 alusel ja milles hageja esitab nõude tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 18. jaanuari 2022. aasta otsus (asi R 770/2021-2).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Salim Selahaddin Gönençi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Solar A/S-i kohtukulud.

(¹) ELT C 207, 23.5.2022.

Üldkohtu 8. märtsi 2023. aasta otsus – Prigozhina versus nõukogu(Kohtuasi T-212/22) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed seoses Ukrainat kahjustava või ohustava tegevusega – Rahaliste vahendite külmutamine – Piirangud liikmesriikide territooriumile lubamisel – Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist – Hageja nime lisamine nimekirja – Sellise isiku perekond, kes vastutab tegevuste eest, mis kahjustavad või ohustavad Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust, või stabiilsust või julgeolekut Ukrainas – Mõiste „ühendus“ – Hindamisviga)

(2023/C 155/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Violetta Prigozhina (Peterburi, Venemaa) (esindaja: advokaat M. Cessieux)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M.-C. Cadillac ja V. Piessevaux)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub hageja esiteks tühistada nõukogu 23. veebruari 2022. aasta otsuse (ÜVJP) 2022/265, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 42 I, lk 98), ja teiseks nõukogu 23. veebruari 2022. aasta rakendusmääruse (EL) 2022/260, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 42 I, lk 3), osas, milles hageja nimi kanti isikute ja üksuste loetellu, mis on esitatud nõukogu 17. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 16), lisas ja nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määruse (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 6), I lisas.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 23. veebruari 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/265, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 42 I, lk 98), ja nõukogu 23. veebruari 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/260, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 42 I, lk 3), osas, milles Violetta Prigozhina nimi kanti isikute ja üksuste loetellu, mis on esitatud otsuse 2014/145/ÜVJP lisas ja viidatud määruse I lisas.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Violetta Prigozhina kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 237, 20.6.2022.

Üldkohtu presidendi 28. veebruari 2023. aasta määrus – Telefónica de España versus komisjon**(Kohtuasi T-170/22 R-RENV)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Teenuste hanked – Üleeuroopaline valitsusasutuste telemaatiliste teenuste süsteem (TESTA) – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Fumus boni iurise puudumine)**

(2023/C 155/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Telefónica de España, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid F. González-Díaz, J. Blanco Carol ja *barrister* P. Stuart)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. André ja M. Ilkova)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: BT Global Services Belgium BV (Machelen, Belgia) (esindajad: advokaadid V. Dor, A. Lepière ja M. Vilain XIII)

Ese

Hageja palub oma ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud hagi esiteks peatada Euroopa Komisjoni 21. jaanuari 2022. aasta otsuse, mis käsitleb hanget DIGIT/A 3/PR/2019/010 „Üleeuroopaline valitsusasutuste telemaatiliste teenuste võrk (TESTA)“ ja millega antakse hagejale teada, et tema pakkumus on hankelepingu sõlmimise menetluses tagasi lükatud, ja milles teatatakse, et leping on kavas sõlmida edukaks tunnistatud pakkujaga, täitmine ning teiseks kohustada komisjoni peatama hankelepingu alla kirjutamist.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Tühistada 1. aprilli 2022. aasta määrus Telefónica de España vs. komisjon (T-170/22 R).
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu presidendi 1. märtsi 2023. aasta määrus – Mazepin versus nõukogu**(Kohtuasi T-743/22 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa tegevusega, mis kahjustab või ohustab Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust – Rahaliste vahendite külmutamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Fumus boni iuris – Kiireloomulisus – Huvide kaalumise)**

(2023/C 155/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskva, Venemaa) (esindajad: advokaadid D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert ja A. Bass)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Rurarz ja P. Mahnič)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõudes palub hageja esiteks, et osas, milles need aktid takistavad tal pidada läbirääkimisi tema värbamiseks professionaalse Vormel 1 piloodina või piloodina muudel autospordivõistlustel, mis toimuvad osaliselt või tervikuna Euroopa Liidu territooriumil, samuti osaleda Vormel 1 *Grands Prix*-sõitudel, proovi-, treening- ja vabasõitudel ning muudel autospordi meistrivõistlustel, tavavõistlustel, proovi-, treening- ja vabasõitudel, mis toimuvad Euroopa Liidu territooriumil, peatataks järgnevate aktide kohaldamine: nõukogu 14. septembri 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/1530, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 239, lk 149), nõukogu 14. septembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/1529, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 239, lk 1), ja nõukogu 15. septembri 2022. aasta akt, millega tema nimi jäeti nende füüsiliste või juriidiliste isikute, üksuste või asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on ette nähtud nõukogu 17. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 16), mida on muudetud, ja nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2014, L 78, lk 6), mida on muudetud; teiseks palub hageja, et kohaldataks kõiki sobivaid ajutisi meetmeid, mis lubaksid tal pidada läbirääkimisi tema värbamiseks professionaalse Vormel 1 piloodina või piloodina muudel autospordivõistlustel, mis toimuvad osaliselt või tervikuna Euroopa Liidu territooriumil ja mis võimaldaksid tema värbamist piloodina nendel võistlustel osalevate meeskondade poolt, samuti teostada õigusi ja täita kohustusi, mis tulenevad sellisest värbamisest, sealhulgas osaleda Vormel 1 *Grands Prix*-sõitudel, proovi-, treening- ja vabasõitudel ning muudel autospordi meistrivõistlustel, tavavõistlustel, proovi-, treening- ja vabasõitudel, mis toimuvad Euroopa Liidu territooriumil.

Resolutsioon

1. Peatada osas, milles nõukogu 14. septembri 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/1530, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega, nõukogu 14. septembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/1529, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega, ja nõukogu 15. septembri 2022. aasta akt, millega Nikita Dmitrievich Mazepini nimi jäeti nende füüsiliste või juriidiliste isikute, üksuste või asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on ette nähtud nõukogu 17. märtsi 2014. aasta otsuse 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega, mida on muudetud, ning nõukogu 17. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega, mida on muudetud, jätavad Nikita Dmitrievich Mazepini nime nende füüsiliste või juriidiliste isikute, üksuste või asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ainult ulatuses, mis on vajalik selleks, et ta saaks pidada läbirääkimisi enda värbamiseks professionaalse Vormel 1 piloodina või piloodina muudel autospordivõistlustel, mis toimuvad osaliselt või tervikuna Euroopa Liidu territooriumil, ja selleks, et ta saaks osaleda Vormel 1 *Grands Prix*-sõitudel ning muudel autospordi meistrivõistlustel, tavavõistlustel, proovi-, treening- ja vabasõitudel, mis toimuvad Euroopa Liidu territooriumil. Selleks on N. D. Mazepinil lubatud vaid: esiteks siseneda liidu territooriumile läbirääkimisteks ja/või lepingute sõlmimiseks niisuguse võidusõidumeeskondade või sponsoritega, kes ei ole seotud Nikita Dmitrievich Mazepini tegevusega ega niisuguste füüsiliste või juriidiliste isikute tegevusega, kelle nimi on kantud otsuse 2014/145 ja/või määruse nr 269/2014 lisas olevasse loetellu, teiseks siseneda liidu territooriumile põhi- või varupiloodina osalemiseks Fédération internationale de l'automobile'i (FIA) Vormel 1 võistlustel või muudel autospordi meistrivõistlustel, treening-, proovi- ja vabasõitudel, sealhulgas selleks, et uuendataks tema Superlitsentsi, kolmandaks, siseneda liidu territooriumile FIA või võistlusmeeskonna poolt nõutava arstliku kontrolli läbimiseks, neljandaks siseneda liidu territooriumile seoses võistluste, sponsoriuse ja reklaamiga tema võistlusmeeskonna või sponsori taotlusel, viiendaks avada pangakonto, millele võib kanda tema töötasu, preemiad, meeskonna soodustused ja sponsorite rahalised toetused, mille tema autotall on heaks kiitnud, ja kuueandaks kasutada pangakontot ja krediitkaarti ainult nende kulude katmiseks, mis võimaldavad professionaalsel piloodil reisida liidu territooriumil, rääkida läbi ja sõlmida lepinguid võistlusmeeskonna või sponsoritega ja osaleda meistrivõistlustel, *Grands Prix*'del, tavavõistlustel, treening-, proovi ja vabasõitudel liidu liikmesriikides.

Juhul kui N. D. Mazepin värvatakse Vormel 1 piloodiks või muu autospordi niisuguse meistrivõistluse piloodiks, mis toimub osaliselt või tervikuna Euroopa Liidu territooriumil, peab ta võistleva neutraalse lipu all ja nõustuma kirjalikult sellekohase kohustusega, nagu seda pilootidelt nõuab FIA.

2. Lahendada kohtukulude hüvitamise nõue edaspidi.

20. veebruaril 2023 esitatud hagi – VP versus parlament

(Kohtuasi T-83/23)

(2023/C 155/78)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: VP (esindaja: *adwokat* M. Brzozowska)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- ELTL artikli 263 alusel tühistada Euroopa Parlamendi presidendi 16. detsembri 2022. aasta otsus nr D 314619, milles tuvastati, et hageja on parlamendiliikme registreeritud assistenti psühholoogiliselt ahistanud;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud kaitseõigust ja õigust heale haldusele;
2. teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 12a lõiget 3;
3. kolmas väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ning on rikutud põhjendamiskohustust ja hoolsuskohustust.

20. veebruaril 2023 esitatud hagi – D'Agostino versus EKP

(Kohtuasi T-90/23)

(2023/C 155/79)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Aldo D'Agostino (Napoli, Itaalia) (esindaja: advokaat M. De Siena)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada Euroopa Keskpanga (EKP), esindaja president Christine Lagarde, lepinguväline vastutus:

- a) kuna EKP põhjustas Aldo D'Agostinole kuuluvate väärtpaberite SI FTSE.COPERP väärtuse järsu languse, mille tõttu investeeritud kapital kaotas 99,47% oma koguväärtusest 841 809,34 euro suuruses summas, mis on tingitud sellest, et EKP president Christine Lagarde ütles 12. märtsil 2020 oma kuulsa lause „Me ei ole siin selleks, et vähendada intressimäärade erinevusi, see ei ole EKP ülesanne“, põhjustades väärtpaberite väärtuse olulise vähenemise kõikidel börsidel kogu maailmas ja Milano börsil vähenemise 16,92%, mis on selle börsi ajaloos enneolematu langusprotsent, kuna ta teatas selle lausega pressikonverentsil kogu maailmale, et EKP ei toeta enam majandusraskustes olevate riikide emiteeritud väärtpaberite väärtust, ja tegi seega teatavaks rahapoliitilise kursi täieliku muutmise võrreldes kursiga, mille EKP võttis vastu eelmise presidendi ametiajal, mis lõppes 2019. aasta novembris;
- b) kuna EKP põhjustas kirjeldatud käitumisega ja selle tagajärjel Milano börsi indeksi järsu kukkumisega hageja vara väärtuse vähenemise;
- c) kuna EKP põhjustas varalist kahju, millest 841 809,34 eurot on tegelik kahju ja 998 683,90 eurot on saamata jäänud tulu;
- d) kuna EKP põhjustas varalist kahju kokku 1 840 493,24 euro suuruses summas;
- e) kuna EKP põhjustas mittevaralist kahju kannatuste tekitamisega hagejale ja tema perekonnale, kahjustades tema au, mainet ning isiklikku ja ametialast identiteeti, hinnanguliselt 1 000 000,00 euro suuruses summas;
- f) kuna EKP põhjustas võimaluse kaotusest tingitud kahju.

— mõista EKP-lt, keda esindab *pro tempore* president, Aldo D'Agostino kasuks välja hüvitis varalise kahju eest summas, mis vastab tegelikule kahjule ja saamatajäänud tulule, mittevaralisele kahjule ja võimaluse kaotusest tingitud kahjule, mis hagiavalduse vastavates peatükkides osutatud kriteeriumide alusel on hinnatud järgmiselt:

— 1 840 493,24 eurot varalise kahju eest;

— 1 000 000,00 eurot mittevaralise kahju eest;

— seega hüvitis kokku 2 840 493,24 euro suuruses summas;

— summa, mille suuruse Üldkohus ise õiglaselt kindlaks määrab võimaluse kaotusest tingitud kahju hüvitamiseks;

— viivis, mis arvutatakse alates 12. märtsist 2020, mis on kahju tekitamise kuupäev, kuni hüvitise tegeliku väljamaksmiseni.

— teise võimalusena mõista EKP-lt, keda esindab *pro tempore* president, hageja kasuks välja hüvitis eespool loetletud kahjuliikide eest teistsugustes summades, mille suurus määratakse kindlaks kohtumenetluse käigus õiglase meetodi järgi, ka ekspertiisi teel, mille Euroopa Liidu Üldkohus määrab oma kodukorra artikli 70 alusel.

— lisaks mõista välja viivis, mis arvutatakse alates 12. märtsist 2020, mis on kahju tekitamise kuupäev, kuni hüvitise tegeliku väljamaksmiseni.

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

— Esimene väide, et EKP kannab ELTL artikli 340 kolmanda lõigu ja Itaalia tsiviilseadustiku (Codice civile) artikli 2043 alusel vastutust hagejale tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest.

- Teine väide tugineb põhimõtetele, mis on esitatud Euroopa Kohtu praktikas, eelkõige 28. oktoobri 2021. aasta kohtuotsuses *Vialto Consulting vs. komisjon*, C-650/19 P, 9. veebruari 2022. aasta kohtuotsuses *QI jt vs. komisjon ja EKP*, T-868/16, ning 21. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses *Klein vs. komisjon*, T-309/10.

Kirjeldatakse tingimusi, mis peavad olema täidetud, et tekiks liidu institutsiooni lepinguväline vastutus suhetes Euroopa Liidu kodanikuga, ja väidetakse, et need tingimused on täidetud.

- Kolmas väide, et EKP on rikkunud Euroopa Liidu esmast ja teisest õigust ning et president on oma võimu kuritarvitanud.

Hageja väidab, et EKP on oma presidendi isikus 12. märtsil 2020 rikkunud ELTL artiklit 127, Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja 2. peatükki „Rahapoliitika“ ning artikleid 3, 10, 11, 12, 13 ja 38 ning EKP 19. veebruari 2004. aasta otsusega vastu võetud kodukorra⁽¹⁾ artikli 17 punkte 17.2 ja 17.3. Lisas toodud tehnilisele aruandele viidates kirjeldavad hagejad, kuidas on täidetud kolm tingimust, mille põhjal tuvastada EKP lepinguväline vastutus, ning et muud asjas tähtsust omavad põhjused puuduvad.

- Neljas väide puudutab hagejale tekitatud varalise ja mittevaralise kahju ning võimaluse kaotusest tingitud kahju suuruse hindamist, põhjuste selgitamist ja tõendavaid dokumente.

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga 19. veebruari 2004. aasta otsus 2004/257/EÜ, millega võetakse vastu Euroopa Keskpanga kodukord (EKP/2004/2) (ELT 2004, L 80, lk 33; ELT eriväljaanne 01/05, lk 46), muudetud Euroopa Keskpanga 22. jaanuari 2014. aasta otsusega EKP/2014/1 (ELT 2014, L 95, lk 56).

23. veebruaril 2023 esitatud hagi – Stan versus Euroopa Prokuratuur

(Kohtuasi T-103/23)

(2023/C 155/80)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Victor Constantin Stan (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat A. Șandru)

Kostja: Euroopa Prokuratuur

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada alalise koja 9. detsembri 2022. aasta otsus kriminaalasjas nr 1.000026/2022, mida Euroopa Prokuratuur uurib (edaspidi „alalise koja otsus“ või „vaidlustatud otsus“) ja järgnevad aktid, kuivõrd need on käesolevas havis esitatud väidete alusel õigusvastased ja põhjendamata, ja teise võimalusena tunnistada kohaldamatuks Euroopa Prokuratuuri kodukorra sätteid, mis on vastuolus nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1939.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja sisuliselt, et 4. alalise koja vastu võetud vaidlustatud otsus on tehtud nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määruse (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel, artiklit 10 rikkudes, millega on nõutud, et alaline koda koosneb kahest alalisest liikmest ja eesistujast. Vaidlustatud otsuse võttis vastu alaline koda, mis koosnes vaid ühest alalisest liikmest peale eesistuja ja Euroopa prokuröri, kes teostab järelevalvet, kes osales otsuse vastuvõtmisel.

22. veebruaril 2023 esitatud hagi – UY versus komisjon

(Kohtuasi T-108/23)

(2023/C 155/81)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: UY (esindaja: advokaat R. Holzeisen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub tühistada järgmised õigusaktid:

- Komisjoni 10. oktoobri 2022. aasta rakendusotsus⁽¹⁾, millega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel antakse müügiluba inimtervishoius kasutatavale ravimile „Spikevax – elasomeraan“ ja tunnistatakse kehtetuks otsus C(2021) 94 (final), koos selle hilisemate muudatuste ja täiendustega ning eelnevate rakendusotsustega, mida kõnealune otsus nõuab;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta⁽²⁾ – I lisa IV osa punkt 2.1 viimane lause;
- komisjoni 14. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/120/EÜ, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ (inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) seoses uudsete ravimitega⁽³⁾ – lisa IV osa punkt 2.1 viimane lause.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 jj, 101 jj, I lisa I osa, III osa, IV osa, määruse (EÜ) nr 726/2004⁽⁴⁾ artiklite 3–7, 10a, 12, 14a ja inimgenoomi ning inimõiguste ülddeklaratsiooni eriti oluline rikkumine geenipõhiste ravimite jaoks ette nähtud rangetest testimisstandarditest kõrvalehoidmisega
 - Kõrgtehnoloogiliste ravimite müügiloo andmise tingimuste kohaldamine välistati, kuigi asjaomased ained, mis olid deklareeritud nakkushaiguste vastasteks vaktsiinideks, olid tegelikult geeniteraapia ravimid.
 - Loa andmise menetlus viidi igal juhul läbi ilma, et oleks kaasatud Euroopa Raviameti uudsete ravimite komiteed, mida oleks tulnud teha ainuüksi aine geneetilise struktuuri ja toimeviisi tõttu, sõltumata sellest, kas see on klassifitseeritav geeniteraapia ravimina või mitte.
 - Igal juhul on rikutud geneetiliselt muundatud vaktsiinidele müügiloo andmise nõudeid.
2. Teine väide: direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 jj, 101 jj, I lisa I osa, III osa, IV osa, määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklite 3–7, 10 a, 12, 14, 14 a, 20, 20 a, 25 a, 57, 81, 84 a ning määruse (EÜ) nr 507/2006⁽⁵⁾ artiklite 5 ja 7 eriti oluline rikkumine

Euroopa Komisjon muutis Spikevax (Moderna) algselt ainult tingimusliku müügiloo Euroopa Raviameti inimtervishoius kasutatavate ravimite komitee (CHMP) soovitusel tingimusteta või eritingimusteta loaks, hoolimata sellest, et kõige olulisemaid uuringuid ei olnud tehtud.
3. Kolmas väide: määruse (EL) nr 536/2014⁽⁶⁾ rikkumine

Alates 2021. aastast viiakse kogu ELi elanikkonna peal läbi ebaseaduslikku farmakoloogilis-geenitehnoloogilist, karistusõiguse kohaldamisalasse kuuluvat eksperimenti.

4. Neljas väide: vaidlustatud rakendusotsused on määruse (EÜ) nr 507/2006 kuritarvitamise ja rikkumise tõttu tühi
5. Viies väide: vaidlustatud rakendusotsused on ELTL artiklite 168 ja 169 ning EL põhiõiguste harta artiklite 3, 35 ja 38 olulise rikkumise tõttu tühi

⁽¹⁾ C(2022)7163 (finale).

⁽²⁾ EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

⁽³⁾ ELT 2009, L 242, lk 3.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229).

⁽⁵⁾ Komisjoni 29. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 507/2006 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 reguleerimisalasse kuuluvate inimtervishoiu kasutatavate ravimite tingimustega müügiloo kohta (ELT 2006, L 92, lk 6).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 536/2014, milles käsitletakse inimtervishoiu kasutatavate ravimite kliinilisi uuringuid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/20/EÜ (ELT 2014, L 158, lk 1).

23. veebruaril 2023 esitatud hagi – UY versus komisjon

(Kohtuasi T-109/23)

(2023/C 155/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: UY (esindaja: advokaat R. Holzeisen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub tühistada järgmised õigusaktid:

- Komisjoni 10. oktoobri 2022. aasta rakendusotsus⁽¹⁾, millega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 alusel antakse müügiluba inimtervishoiu kasutatavale ravimile „Comirnaty – tosinameraan, COVID-19 mRNA vaktiin (modifitseeritud nukleosiidiga)“ ja tunnistatakse kehtetuks otsus C(2020) 9598(final), koos selle hilisemate muudatuste ja täiendustega ning eelnevate rakendusotsustega, mida kõnealune otsus nõuab;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta⁽²⁾ – I lisa IV osa punkt 2.1 viimane lause;
- komisjoni 14. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/120/EÜ, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ (inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) seoses uudsete ravimitega⁽³⁾ – lisa IV osa punkt 2.1 viimane lause.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 jj, 101 jj, I lisa I osa, III osa, IV osa, määruse (EÜ) nr 726/2004⁽⁴⁾ artiklite 3–7, 10a, 12, 14a ja inimgenoomi ning inimõiguste ülddeklaratsiooni eriti oluline rikkumine geenipõhiste ravimite jaoks ette nähtud rangetest testimisstandarditest kõrvalehoidmisega
 - Kõrgtehnoloogiliste ravimite müügiloo andmise tingimuste kohaldamine välistati, kuigi asjaomased ained, mis olid deklareeritud nakkushaiguste vastasteks vaktiinideks, olid tegelikult geeniteraapia ravimid.

- Loa andmise menetlus viidi igal juhul läbi ilma, et oleks kaasatud Euroopa Ravimiameti uudsete ravimite komiteed, mida oleks tulnud teha ainuüksi aine geneetilise struktuuri ja toimeviisi tõttu, sõltumata sellest, kas see on klassifitseeritav geeniteraapia ravimina või mitte.
- Igal juhul on rikutud geneetiliselt muundatud vaktsiinidele müügiloa andmise nõudeid.
2. Teine väide: direktiivi 2001/83/EÜ artiklite 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 jj, 101 jj, I lisa I osa, III osa, IV osa, määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklite 3–7, 10 a, 12, 14, 14 a, 20, 20 a, 25 a, 57, 81, 84 a ning määruse (EÜ) nr 507/2006 ⁽⁵⁾ artiklite 5 ja 7 eriti oluline rikkumine
- Euroopa Komisjon muutis Comirnaty (BioNTech) algselt ainult tingimusliku müügiloa Euroopa Ravimiameti inimtervishoiu kasutatavate ravimite komitee (CHMP) soovitusel alusel tingimusteta või eritingimusteta loaks, hoolimata sellest, et kõige olulisemaid uuringuid ei olnud tehtud.
3. Kolmas väide: määruse (EL) nr 536/2014 ⁽⁶⁾ rikkumine
- Alates 2021. aastast viiakse kogu ELi elanikkonna peal läbi ebaseaduslikku farmakoloogilis-geenitehnoloogilist, karistusõiguse kohaldamisalasse kuuluvat eksperimenti.
4. Neljas väide: vaidlustatud rakendusotsused on määruse (EÜ) nr 507/2006 kuritarvitamise ja rikkumise tõttu tühi
5. Viies väide: vaidlustatud rakendusotsused on ELTL artiklite 168 ja 169 ning EL põhiõiguste harta artiklite 3, 35 ja 38 olulise rikkumise tõttu tühi

⁽¹⁾ C(2022)7342 (final).

⁽²⁾ EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

⁽³⁾ ELT 2009, L 242, lk 3.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229).

⁽⁵⁾ Komisjoni 29. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 507/2006 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004 reguleerimisalasse kuuluvate inimtervishoiu kasutatavate ravimite tingimustega müügiloa kohta (ELT 2006, L 92, lk 6).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 536/2014, milles käsitletakse inimtervishoiu kasutatavate ravimite kliinilisi uuringuid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/20/EÜ (ELT 2014, L 158, lk 1).

3. märtsil 2023 esitatud hagi – Insider versus EUIPO – Alaj (in Insajderi)

(Kohtuasi T-119/23)

(2023/C 155/83)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Insider LLC (Priština, Kosovo Vabariik) (esindaja: advokaat M. Ketler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Florim Alaj (Zug, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi in Insajderi taotlus – registreerimistaotlus nr 18 255 587

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. detsembri 2022. aasta otsus asjas R 1152/2022-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hagejale Üldkohtu menetluses tekkinud kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 3 rikkumine;
- menetlusnormide rikkumine EUIPO menetluses;
- Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 rikkumine.

3. märtsil 2023 esitatud hagi – UZ versus komisjon ja ECHA

(Kohtuasi T-121/23)

(2023/C 155/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: UZ (esindajad: advokaadid H. Estreicher, A. Bartl ja M. Escorneboueu)

Kostjad: Euroopa Komisjon, Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Euroopa Komisjoni 21. detsembri 2022. aasta otsus (grow.f.1(2022)9602146) ja sellele lisatud ECHA aruanne, mis puudutab sellise taotluse rahuldamata jätmist, mille Concawe esitas oma liikmete (sh hageja) nimel, et vaadataks uuesti läbi aine fenantreen nimetamine väga ohtlikuks aineks;
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta ei andnud ECHA-le volitust valmistada ette toimik, et hinnata uuesti fenantreeni kandidaatainete loetelusse lisamist, vaatamata asjaolule, et uue teabe olemus ja ECHA aruanne näitasid, et uus teave oli uuesti hindamise jaoks asjakohane.
2. Teine väide, et kostjad tegutsesid *ultra vires* ja/või rikkusid REACH-määruse artiklit 59, viies läbi fenantreeni loetelust eemaldamise lõpliku uuesti hindamise, selle asemel, et nende hindamine piirduks küsimusega, kas uus teave on uuesti hindamise jaoks usaldusväärne ja asjakohane.

6. märtsil 2023 esitatud hagi – Ege İhracatçıları Birliđi jt versus komisjon**(Kohtuasi T-122/23)**

(2023/C 155/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ege İhracatçıları Birliđi (Konak, Türgi), Akdeniz İhracatçıları Birliđi (Yenişehir, Türgi), İstanbul İhracatçıları Birliđi (Yenibosna, Türgi), Dođu Karadeniz İhracatçıları Birliđi (Ortahisar, Türgi), Denizli İhracatçıları Birliđi (Pamukkale, Türgi), Abalıođlu Balık ve Gıda Ürünleri AŞ (Honaz, Türgi), Bađcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi Sanayi ve Ticaret AŞ (Köyceđiz, Türgi), Ertuđ Balık Üretim Tesisi Gıda ve Tarım İřletmeleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Bornova, Türgi), Gümüřdođa Su Ürünleri Üretim İhracat ve İthalat AŞ (Milas, Türgi), Kemal Balıkçılık İhracat Limited Őirketi (Sancaktepe, Türgi), Kılıç Deniz Ürünleri Üretimi İhracat ve İthalat AŞ (Bodrum, Türgi), Kuzuođlu Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Merkez, Türgi), Liman Entegre Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Őirketi (Maltepe, Türgi), More Su Ürünleri Ticaret AŞ (Bornova, Türgi), Ömer Yavuz Balıkçılık Su Ürünleri ve Ticaret Limited Őirketi (Merkez, Türgi), Özpekler İnřaat Taahhüt Dayanlık Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Őirketi (Merkezefendi, Türgi), Premier Kültür Balıkçılıđı Yatırım ve Pazarlama AŞ (Maltepe, Türgi), Selina Balık İřleme Tesisi İthalat İhracat Ticaret AŞ (Seydikemer, Türgi), Uluturhan Balıkçılık Turizm Ticaret Limited Őirketi (Dinar, Türgi), Yavuzlar Otomotiv Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Őirketi (Pamukkale, Türgi) (esindajad: advokaadid G. Coppo and A. Scalini)

Kostja: Euroopa Komisjon**Nöuded**

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas komisjoni 7. detsembri 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/2390, millega muudetakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1037 artikli 19 kohast osalist vahepealset läbivaatamist rakendusmäärusega (EL) 2021/823 teatava Türgist pärit vikerforelli impordi suhtes kehtestatud lõplikku tasakaalustavat tollimaksu (!) (edaspidi „vaidlustatud määrus“);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artikli 1 lõiget 1, artikli 3 lõiget 2 ning artikleid 5 ja 7, kuna komisjon ei viinud läbi edasiandmise analüüsi, mis puudutab subsidiiumi ostetud forelli kilogrammi kohta.
2. Teine väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artikli 22 lõiget 6, kuna komisjon kohaldas uut meetodit subsidiiumi kindlaksmääramiseks ostetud forelli kilogrammi kohta.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artikli 1 lõiget 1, artikli 3 lõiget 2 ning artikleid 5 ja 7, kuna komisjon tegi subsidiiumi arvutamisel ostetud forelli kilogrammi kohta ilmseid vigu.
4. Neljas väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artikli 22 lõiget 6, kuna komisjon lisas ostetud forelli kilogrammi kohta subsidiiumi summa arvutamisse suure forelli.
5. Viies väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artikli 1 lõiget 1, artikli 3 lõiget 2 ning artikleid 5 ja 7, kuna komisjon lisas ostetud forelli kilogrammi kohta subsidiiumi summa arvutamisse suure forelli.
6. Kuues väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artiklit 3, kuna komisjon järeldas, et teatavad ekspordist sõltuvad laenud, mida erapangad andsid Gümüřdođale, olid pärit Türgi valitsuselt.

7. Seitsmes väide, et vaidlustatud määrus rikub alusmääruse artiklit 5 ning artikli 7 lõikeid 2 ja 4, kuna komisjon tegi Gümüşdoğa subsidiumimäära arvutamisel ilmseid vigu.

(¹) ELT 2022, L 316, lk 52.

9. märtsil 2023 esitatud hagi – VC versus Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Amet (EU-OSHA)

(Kohtuasi T-126/23)

(2023/C 155/86)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: VC (esindajad: advokaadid J. Rodríguez Cárcamo, S. Centeno Huerta)

Kostja: Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Amet (EU-OSHA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- ELTL artikli 267 alusel tervikuna tühistada EU-OSHA tegevdirektori kohusetäitja 18. jaanuari 2023. aasta otsus 2023/01 hageja kõrvalejätmise kohta hankemenetlustest, ning toetuste andmise, auhinnakonkursside, väljavalimise ja finantsinstrumentidega seotud menetlustest, mida katab liidu üldeelarve, ning väljavalimismenetlustest, mida katab Euroopa Arengufond (EAF) nõukogu määruse (EL) 2018/1877 (¹) alusel,
- teise võimalusena, kooskõlas ELTL artikliga 261 ja määruse 2018/1046 (²) („finantsmäärus“) artikli 143 lõikega 9 asendada kõrvalejätmise meede rahalise karistusega ning/või tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 4, mis puudutab avaldamismeedet;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja EU-OSHA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud määruse 966/2012 (³) artikli 106 lõiget 2, nii nagu seda muudeti määruse 2015/1929 (⁴) (edaspidi „alates 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluv finantsmäärus“), koostoimes õigusega tõhusale kohtulikule kaitsele, mida kaitseb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47; õigusriigi väärtusega, mis on tagatud ELL artikli 19 lõikes 1; lojaalse koostöö põhimõttega, mis on ette nähtud ELL artikli 4 lõikes 3 ning ELTL artikli 325 lõikega 1. Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses ei peetud kinni peatava toimega lahendist, mille oli teinud pädev riigisisene kohus.
2. Teine väide, mille kohaselt on rikutud alates 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluva finantsmääruse artikli 106 lõike 7 punkti a (vastab finantsmääruse artikli 136 lõike 6 punktile a) ning tehtud ilmselgeid hindamisvigu. Hageja väidab, et vastutav eelarvevahendite käsutaja leidis jämedate hindamisvigade tagajärjel, et hageja kohaldatud parandusmeetmed olid ebapiisavad, et jätta kõrvalejätmise meede kohaldamata.
3. Kolmas väide, mille kohaselt rikuti 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluva finantsmääruse artikli 106 lõiget 3 ning lõike 7 punkte a ja d koostoimes proportsionaalsuse põhimõttega, sest vastutav eelarvevahendite käsutaja tegi ilmselgeid hindamisvigu.

4. Neljas väide, et rikuti finantsmääruse artikli 140 lõiget 1 (vastab alates 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluva finantsmääruse artikli 106 lõikele 16), finantsmääruse artikli 140 lõike 2 punkti b (vastab alates 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluva finantsmääruse artikli 106, lõike 17 punktile b) ning finantsmääruse artikli 136 lõiget 3, sest avaldamisotsuse kohta puudus põhjendus.
5. Viies väide, mille kohaselt rikuti alates 2016. aasta jaanuarist kohaldamisele kuuluva finantsmääruse artikli 106 lõike 13 punkti a. Hageja väidab, et vastutav eelarvevahendite käsutaja ei hinnanud rahalise karistuse kohaldamist kõrvalejätmise otsuse alternatiivina ning seetõttu tuleb otsus tühistada, kuna selle põhjendus on puudulik. Igal juhul palub hageja Üldkohtul – juhul, kui see kohus vaidlustatud otsust tervikuna ei tühista – asendada kõrvalejätmise meede karistusega, mis on juhtumi asjaolusid arvesse võttes mõistlik, kooskõlas ELTL artikliga 261 ja finantsmääruse artikli 143 lõikega 9.

(¹) Nõukogu 26. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1877, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2015/323 (ELT 2018, L 307, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. oktoobri 2015. aasta määrus (EL, Euratom) 2015/1929, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju (ELT 2015, L 286, lk 1).

9. märtsil 2023 esitatud hagi – eClear versus komisjon

(Kohtuasi T-127/23)

(2023/C 155/87)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: eClear AG (Berliin, Saksamaa) (esindaja: *Rechtsanwalt* R. Thomas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaikumisi keeldumine 4. jaanuarist 2023, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus tutvuda komisjoni 14. septembri 2022. aasta dokumentidega (toimiku nr GESTDEM 2022/5489), milles ta esitas nõude tutvuda kõigi alates 2004. aastast tehtud siduvate tariifiinformatsiooniotsustega;

— mõista menetluskulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: määruse 1049/2001 (¹) artikli 2 lõike 1 rikkumine

— Siduvad tariifiinformatsiooniotsused, millega tutvuda sooviti, on dokumendid määruse 1049/2001 tähenduses.

— Komisjon ei võtnud hageja väitel oma otsuses esimese taotluse kohta arvesse, et talle edastati varem siduvad tolliinformatsiooniotsused paber kandjal, mis kuuluvad seega kõik määruse 1049/2001 tähenduses dokumendi mõiste alla.

- Hageja leiab, et komisjon lähtub ekslikult sellest, et kehtetud siduvad tariifiinformatsiooniotsused, mida avalikkus enam internetist kätte ei saa, ei ole dokumendid määruse 1049/2001 tähenduses. Siduva tolliinformatsiooni andmebaas tervikuna on üks dokument, mille puhul saaks anda hagejale võimaluse sellega tutvuda.
- Ka iga üksik siduv tariifiinformatsiooniotsus on Euroopa Kohtu praktika järgi dokument määruse tähenduses, sest liidu teenistujad saavad neid kätte nende kasutada olevate vahendite abil.

2. Teine väide: põhiõiguste harta artikli 42 rikkumine

- Kui siduvate tariifiinformatsiooniotsuste andmebaasi moodustamine tooks kaasa selle, et kehtetud otsused ei kuuluks enam määruse 1049/2001 dokumendi mõiste alla, tähendaks see põhiõiguste harta artikli 42 rikkumist ja komisjon ei tohiks sellele tugineda.
- Kehtivad siduvad tariifiinformatsiooniotsused, mida saab andmebaasist kätte, on kahtlemata dokumendid määruse 1049/2001 tähenduses.
- Kui liidu institutsiooni reaalne tegutsemine – praegusel juhul andmebaasi programmeerimine – toob kaasa selle, et teatavad dokumendid jäävad määruse 1049/2001 kohaldamisalast välja, et tegemist institutsioonide dokumentidega tutvumise õiguse riivega. Riive peab olema põhiõiguste harta artikli 52 lõike 1 alusel hinnatav.
- Käesolevas olukorras ei ilmne ühtegi seaduslikku alust, mis lubaks komisjonil eemaldada siduvaid tariifiinformatsiooni otsuseid nende kehtetuks tunnistamise järel põhiõiguste harta kohaldamisalast.
- Peale selle ei nähtu, millist era- või avalikku huvi ELTL artikli 15 lõike 3 teise lõigu tähenduses põhiõiguste harta artikli 42 riivega järgitakse.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

9. märtsil 2023 esitatud hagi – Meta Platforms Ireland versus Euroopa Andmekaitsekohtu

(Kohtuasi T-128/23)

(2023/C 155/88)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid H. G. Kamann, F. Louis, M. Braun ja A. Vallery, Solicitors P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan ja D. Breatnach, Barristers D. McGrath, E. Egan McGrath ja H. Godfrey)

Kostja: Euroopa Andmekaitsekohtu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Irish Supervisory Authority (liri järelevalveasutus) poolt esitatud vaidluse kohta, mis puudutab Meta Platforms Ireland Limitedi ja tema Instagrami teenust (isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 65), Euroopa Andmekaitsekohtu poolt 5. detsembril 2022 tehtud siduv otsus 4/2022 tervikuna või teise võimalusena selle otsuse asjakohased osad, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu ületas talle isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 65 antud pädevust.
2. Teine väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti b, tõlgendades mõistet „vajalik lepingu täitmiseks“ liiga kitsalt ja kohaldades seda ebaõiget õiguslikku kriteeriumi ebaõigesti tõlgendatud Meta Iirlandi kasutustingimustele.
3. Kolmas väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus õigust heale haldusele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41.
4. Neljas väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu ei tegutsenud sõltumatu organina.
5. Viies väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 83 ja mitut selle määruse alusel trahvide määramist reguleerivat aluspõhimõtet.

9. märtsil 2023 esitatud hagi – Meta Platforms Ireland versus Euroopa Andmekaitseenõukogu

(Kohtuasi T-129/23)

(2023/C 155/89)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid H. Kamann, F. Louis, M. Braun ja A. Vallery, *Solicitors* P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan ja D. Breatnach, *Barristers* D. McGrath, E. Egan McGrath ja H. Godfrey)

Kostja: Euroopa Andmekaitseenõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Irish Supervisory Authority (Iiri järelevalveasutus) poolt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 alusel esitatud vaidluse kohta, mis puudutab Meta Platforms Ireland Limitedi ja tema Facebooki teenust, Euroopa Andmekaitseenõukogu poolt 5. detsembril 2022 tehtud siduv otsus 3/2022 tervikuna või teise võimalusena selle otsuse asjakohased osad, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

- Esimene väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu ületas talle isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 65 antud pädevust.
- Teine väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti b, tõlgendades mõistet „vajalik lepingu täitmiseks“ liiga kitsalt ja kohaldades seda ebaõiget õiguslikku kriteeriumi ebaõigesti tõlgendatud Meta Iirlandi teenusetingimustele.
- Kolmas väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus õigust heale haldusele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41.
- Neljas väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu ei tegutsenud sõltumatu organina.

- Viies väide, et väide, et Euroopa Andmekaitseenõukogu rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 83 ja mitut selle määruse alusel trahvide määramist reguleerivat aluspõhimõtet.

10. märtsi 2023. aasta esitatud hagi – Nike Innovate versus EUIPO – Puma (FOOTWARE)

(Kohtuasi T-130/23)

(2023/C 155/90)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat J. C. Rebling)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „FOOTWARE“ – ELi kaubamärk nr 18 035 847

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. jaanuari 2023. aasta otsus asjas R 2173/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO tühistamisosakonna otsus muutmata ning registreering tervikuna kehtima;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- apellatsioonikoda rikkus ja kohaldas valesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 1 punktiga c, tõlgendades valesti sellise sobiva omaduse laadi mis võib olla vastuolus selle sättega;
- apellatsioonikoda rikkus ja kohaldas valesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 1 punktiga c, kuna ei võtnud arvesse võimalikke eri viise, kuidas kaubamärki võidakse tajuda seoses registreeringuga hõlmatud eri kaupade ja teenuste laia skaalaga;
- apellatsioonikoda rikkus ja kohaldas valesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 1 punktiga c, kuna ei analüüsinud nõuetekohaselt seda, kuidas erineva inglise keele oskusega erinevad tarbijate grupid võivad kaubamärki tajuda seoses registreeringuga hõlmatud eri kaupade ja teenuste laia skaalaga ja kuidas keeleline arusaam võib mõjutada seda, kuidas nad kaubamärki tajuvad;
- apellatsioonikoda kohaldas valesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõiget 2 ja rikkus komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 27 lõiget 4;

— apellatsioonikoda rikkus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõiget 1.

Üldkohtu 9. märtsi 2023. aasta määrus – Aitana versus EUIPO

(Kohtuasi T-355/22) ⁽¹⁾

(2023/C 155/91)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 303, 8.8.2022.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET